

Den Europæiske Unions Tidende

C 216

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

54. årgang

22. juli 2011

Informationsnummer

Indhold

Side

I Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser

HENSTILLINGER

Rådet

2011/C 216/01	Rådets henstilling af 12. juli 2011 om Portugals nationale reformprogram for 2011	1
2011/C 216/02	Rådets henstilling af 12. juli 2011 om Finlands nationale reformprogram for 2011 og med Rådets udtalelse om Finlands opdaterede stabilitetsprogram for 2011-2014	3
2011/C 216/03	Rådets henstilling af 12. juli 2011 om Rumæniens nationale reformprogram for 2011 og med Rådets udtalelse om Rumæniens opdaterede konvergensprogram, 2011-2014	6

UDTALELSER

Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse

2011/C 216/04	Udtalelse fra Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse (EDPS) om forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre	9
---------------	---	---

DA

Pris:
3 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

II Meddelelser

MEDDELELSER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Europa-Kommissionen

2011/C 216/05	Meddelelse fra Kommissionen om de myndigheder, der er bemyndiget til at udstede oprindelsescertifikater i henhold til forordning (EF) nr. 620/2009.....	17
2011/C 216/06	Ingen indsigelse mod en anmeldt fusion (Sag COMP/M.6151 — PetroChina/INEOS/JV) ⁽¹⁾	18

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Europa-Parlamentet

2011/C 216/07	Regulativ om aktindsigt i Europa-Parlamentets dokumenter — Præsidiets afgørelse af 28. november 2001	19
---------------	--	----

Europa-Kommissionen

2011/C 216/08	Euroens vekselkurs	25
---------------	--------------------------	----

OPLYSNINGER FRA MEDLEMSSTATERNE

2011/C 216/09	Ajourføring af listen over opholdstilladelser, jf. artikel 2, nr. 15, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 562/2006 af 15. marts 2006 om indførelse af en fællesskabskodeks for personers grænsepassage (Schengen-grænsekodeks) (EUT C 247 af 13.10.2006, s. 1; EUT C 153 af 6.7.2007, s. 5; EUT C 192 af 18.8.2007, s. 11; EUT C 271 af 14.11.2007, s. 14; EUT C 57 af 1.3.2008, s. 31; EUT C 134 af 31.5.2008, s. 14; EUT C 207 af 14.8.2008, s. 12; EUT C 331 af 21.12.2008, s. 13; EUT C 3 af 8.1.2009, s. 5; EUT C 64 af 19.3.2009, s. 15; EUT C 198 af 22.8.2009, s. 9; EUT C 239 af 6.10.2009, s. 2; EUT C 298 af 8.12.2009, s. 15; EUT C 308 af 18.12.2009, s. 20; EUT C 35 af 12.2.2010, s. 5; EUT C 82 af 30.3.2010, s. 26; EUT C 103 af 22.4.2010, s. 8; EUT C 108 af 7.4.2011, s. 6; EUT C 157 af 27.5.2011, s. 5; EUT C 201 af 8.7.2011, s. 1)	26
---------------	--	----

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

I

(Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser)

HENSTILLINGER

RÅDET

RÅDETS HENSTILLING

af 12. juli 2011

om Portugals nationale reformprogram for 2011

(2011/C 216/01)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

som henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 121, stk. 2, og artikel 148, stk. 4,

som henviser til henstilling fra Europa-Kommissionen,

som henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råd,

som henviser til udtalelse fra Beskæftigelsesudvalget, og

som tager følgende i betragtning:

(1) Den 26. marts 2010 godkendte Det Europæiske Råd Kommissionens forslag til en ny strategi for vækst og beskæftigelse, Europa 2020, baseret på en øget koordinering af de økonomiske politikker, som vil fokusere på nøgleområder, hvor der skal gøres en særlig indsats for at øge Europas potentiale for bæredygtig vækst og konkurrenceevne.

(2) Den 13. juli 2010 vedtog Rådet en henstilling om de overordnede retningslinjer for medlemsstaternes og Unionens økonomiske politikker (2010-2014) og den 21. oktober 2010 en afgørelse om retningslinjer for

medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker ⁽¹⁾, som tilsammen udgør de »integrerede retningslinjer«. Medlemsstaterne blev opfordret til at tage de integrerede retningslinjer i betragtning i deres nationale økonomiske politik og beskæftigelsespolitik.

(3) Den 12. januar 2011 vedtog Kommissionen den første årlige vækstundersøgelse, som markerer starten på en ny cyklus med økonomisk styring i EU og det første europæiske halvår med forudgående og integreret politisk samordning, som er forankret i Europa 2020-strategien.

(4) Den 25. marts 2011 tilsluttede Det Europæiske Råd sig prioriteterne for finanspolitisk konsolidering og struktur-reformer (i overensstemmelse med Rådets konklusioner af 15. februar og 7. marts 2011 og i forlængelse af Kommissionens årlige vækstundersøgelse). Det understregede behovet for at prioritere genopretning af sunde budgetter og finanspolitisk holdbarhed, nedbringelse af ledigheden ved hjælp af arbejdsmarkedsreformer og nye bestræbelser på at øge væksten. Det opfordrede medlemsstaterne til at omsætte disse prioriteter til konkrete foranstaltninger, der skal medtages i deres stabilitets- eller konvergensprogrammer og nationale reformprogrammer.

(5) Den 25. marts 2011 opfordrede Det Europæiske Råd tillige de medlemsstater, der deltager i europluspagten, til at fremlægge deres tilsagn i så god tid, at de kan indgå i deres stabilitets- eller konvergensprogrammer og nationale reformprogrammer. Portugals nationale reformprogram indeholder ikke specifikke tilsagn og foranstaltninger for 2011, men disse forventes forelagt for Det Europæiske Råd.

⁽¹⁾ Opretholdt for 2011 ved Rådets afgørelse 2011/308/EU af 19. maj 2011 om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker (EUT L 138 af 26.5.2011, s. 56).

- (6) Den 23. marts 2011 forelagde Portugals regering det portugisiske parlament et stabilitetsprogram for 2011-2014, som parlamentet afviste. Den 19. april 2011 fremlagde Portugals regering et nationalt reformprogram. De foreslåede makroøkonomiske og finanspolitiske scenarier og anbefalingerne i forbindelse med den førte politik blev overhalet af det aftalememorandum, der blev underskrevet den 17. maj 2011.
- (7) Den 17. maj 2011 vedtog Rådet ved gennemførelsesafgørelse 2011/344/EU at stille mellemfristet finansiell bistand til rådighed for Portugal i en treårsperiode fra 2011 til 2014 i overensstemmelse med Rådets forordning (EU) nr. 407/2010 af 11. maj 2010 om oprettelse af en europæisk finansiell stabiliseringsmekanisme ⁽¹⁾. Det ledsagende aftalememorandum blev underskrevet samme dag, og i dets efterfølgende tillæg fastlægges de økonomisk-politiske betingelser for udbetalingen af den finansielle bistand.
- (8) I 2010 voksede Portugals BNP med 1,3 %. Sammen med den stærke vækst i eksporten skyldtes den positive vækst også exceptionelle forhold, der satte skub i det private forbrug. Pris- og omkostningsudviklingen var tydeligvis ikke tilstrækkelig til at konkurrenceevnen øgedes hurtigt nok til, at det kunne rette op på underskuddet på betalingsbalancens løbende poster, som med 10 % af BNP lå højt i 2010. Den generelle svaghed i økonomien og den kraftige stigning i arbejdsløsheden (11,2 % ved udgangen af 2010) førte til i store offentlige underskud, som lå over 10 % af BNP i 2009 og 9 % i 2010; en stigning fra 3,5 % i 2008. Denne ugunstige udvikling i de offentlige finanser sammenholdt med den ringe udsigt til vækst medførte for nyligt en forringelse af tilliden til og stigende pres på markederne for statsobligationer, medførte betænkeligheder ved holdbarheden af landets offentlige finanser. Kreditvurderingsbureauerne har ved flere lejligheder efterfølgende nedklassificeret de portugisiske obligationer, og landet kan ikke længere refinansiere sig selv til en rente, der kan garantere finanspolitisk holdbarhed på lang sigt. Parallelt hermed er banksektoren, der er stærkt afhængig af ekstern finansiering, især fra euroområdet, i stigende grad blevet afskåret fra markedsfinansiering.
- (9) Portugal har forpligtet sig til at gennemføre det økonomiske og finansielle tilpasningsprogram med det formål at genoprette tilliden til sine statsobligationer og banksektoren og at understøtte vækst og beskæftigelse. Landet planlægger en omfattende indsats på tre fronter: i) en troværdig og velafbalanceret strategi for konsolidering af de offentlige finanser, der vil blive understøttet af strukturelle finanspolitiske foranstaltninger og bedre budgetkontrol; ii) dybtgående strukturreformer i begyndelsen af programperioden, herunder på arbejds- og produktmarkederne; og iii) foranstaltninger, der ved hjælp af markedsbaserede mekanismer og backup-mekanismer skal beskytte finanssektoren mod et ukontrolleret stop for fremmedkapitalfinansiering.
- (10) Kommissionen har vurderet det nationale reformprogram. Den har ikke blot taget hensyn til dets relevans for en holdbar finanspolitik og socioøkonomisk politik i Portugal, men også til, i hvor høj grad det er i overensstemmelse med EU's regler og retningslinjer, da der er behov for at styrke den samlede økonomiske styring i EU, ved at der fra EU-niveau ydes bidrag til kommende nationale beslutninger. I denne forbindelse understreger Kommissionen, at det haster med at få gennemført de planlagte foranstaltninger til efterlevelse af gennemførelsesafgørelse 2011/344/EU,
- HENSTILLER, at Portugal:
- gennemfører de foranstaltninger, der er fastsat i gennemførelsesafgørelse 2011/344/EU og yderligere specificeret i aftalememorandummet af 17. maj 2011 med efterfølgende tillæg.
- Udfærdiget i Bruxelles, den 12. juli 2011.
- På Rådets vegne
J. VINCENT-ROSTOWSKI
Formand

⁽¹⁾ EUT L 118 af 12.5.2010, s. 1.

RÅDETS HENSTILLING

af 12. juli 2011

om Finlands nationale reformprogram for 2011 og med Rådets udtalelse om Finlands opdaterede stabilitetsprogram for 2011-2014

(2011/C 216/02)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION —

som henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 121, stk. 2, og artikel 148, stk. 4,

som henviser til Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 af 7. juli 1997 om styrkelse af overvågningen af budgetstillinger samt overvågning og samordning af økonomiske politikker⁽¹⁾, særlig artikel 5, stk. 3,

som henviser til henstilling fra Europa-Kommissionen,

som henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råd,

som henviser til udtalelse fra Beskæftigelsesudvalget,

som har hørt Det Økonomiske og Finansielle Udvalg, og

som tager følgende i betragtning:

- (1) Den 26. marts 2010 godkendte Det Europæiske Råd Kommissionens forslag til en ny strategi for vækst og beskæftigelse, Europa 2020, baseret på en øget koordinering af de økonomiske politikker, som vil fokusere på nøgleområder, hvor der skal gøres en særlig indsats for at øge Europas potentiale for holdbar vækst og konkurrenceevne.
- (2) Den 13. juli 2010 vedtog Rådet en henstilling om de overordnede retningslinjer for medlemsstaternes og Unionens økonomiske politikker (2010-2014), og den 21. oktober 2010 vedtog Rådet en afgørelse om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker⁽²⁾, som tilsammen udgør de »integrerede retningslinjer«. Medlemsstaterne blev opfordret til at tage de integrerede retningslinjer i betragtning i deres nationale økonomiske politik og beskæftigelsespolitik.

(3) Den 12. januar 2011 vedtog Kommissionen den første årlige vækstundersøgelse, som markerer starten på en ny cyklus med økonomisk styring i EU og det første europæiske halvår med forudgående og integreret politisk samordning, som er forankret i Europa 2020-strategien.

(4) Den 25. marts 2011 tilsluttede Det Europæiske Råd sig prioriteterne for finanspolitisk konsolidering og struktur-reformer (i overensstemmelse med Rådets konklusioner af 15. februar og 7. marts 2011 og i forlængelse af Kommissionens årlige vækstundersøgelse). Det understregede behovet for at prioritere genopretning af sunde budgetter og finanspolitisk holdbarhed, nedbringelse af ledigheden ved hjælp af arbejdsmarkedsreformer og nye bestræbelser på at øge væksten. Det opfordrede medlemsstaterne til at omsætte disse prioriteter til konkrete foranstaltninger, der skal medtages i deres stabilitets- eller konvergensprogrammer og nationale reformprogrammer.

(5) Den 25. marts 2011 opfordrede Det Europæiske Råd tillige de medlemsstater, der deltager i europluspagten, til at fremlægge deres tilsagn i så god tid, at de kan indgå i deres stabilitets- eller konvergensprogrammer og nationale reformprogrammer.

(6) Den 6. april 2011 afleverede Finland sin 2011-opdatering af stabilitetsprogrammet for perioden 2011-2014 og sit nationale reformprogram for 2011. For at tage hensyn til de indbyrdes sammenhænge mellem de to programmer er de blevet vurderet sammen.

(7) Ved den globale økonomiske krises lavpunkt oplevede Finland et meget markant BNP-fald på baggrund af, at den finske økonomi traditionelt har været afhængig af landets vigtigste industrisektors eksportresultater. I 2009 faldt BNP med 8,2 % som følge af et ekstraordinært kraftigt fald i eksporten (20 % målt på mængde) og den dertil relaterede svigtende tillids afsmittende virkninger på investeringerne. Arbejdsløsheden øgedes med 2 procentpoint — fra 6,4 % af arbejdsstyrken i 2008 til 8,3 % i 2010. Den økonomiske genopretning har været solid med en stigning i BNP på 3,1 % i 2010, der drives frem af såvel den indenlandske efterspørgsel som et opsving i eksporten. Efter en kortvarig nedgang i 2009 rettede ejendomspriser og byggeriet af nye boliger sig hurtigt og oversteg niveauerne fra før krisen, hvilket gav anledning til nogle betænkeligheder angående en for kraftig vækst på ejendomsmarkedet. Finland trådte ud af den økonomiske krise med et offentligt underskud på 2,5 % af BNP i 2010 og en gæld på 48,5 % af BNP.

⁽¹⁾ EFT L 209 af 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ Opretholdt for 2011 ved Rådets afgørelse 2011/308/EU af 19. maj 2011 om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker (EUT L 138 af 26.5.2011, s. 56).

- (8) Baseret på vurderingen af det opdaterede stabilitetsprogram i henhold til forordning (EF) nr. 1466/97 er Rådet af den opfattelse, at det makroøkonomiske scenario, der danner grundlag for stabilitetsprogrammet, er plausibelt for 2011-2012, men en anelse for optimistisk derefter. For 2011-2012 er det makroøkonomiske scenario i tråd med Kommissionens tjenestegrenes prognose fra foråret. Ifølge stabilitetsprogrammet forventes der for 2013-2015 en vækst på ca. 2 % af BNP, hvilket er en anelse højere end den anslåede potentielle vækst på 1,5 %, og den kunne derfor være behæftet med visse nedadgående risici. Sigtet med budgetstrategien er at nedbringe underskuddet til 0,9 % af BNP i 2011 og 0,7 % i 2012, hvilket afspejler den cykliske forbedring af økonomien og nogle konsolideringsforanstaltninger, den tidligere regering allerede havde truffet beslutning om. Det opdaterede stabilitetsprogram indeholder dog ingen planer om yderligere finanspolitisk konsolidering i 2013-2015. Risiciene for budgetmålene forekommer afbalancerede. Den største risikofaktor hidrører fra det globale makroøkonomiske miljø, som traditionelt har haft stor indflydelse på den eksportafhængige finske økonomi.
- (9) Ifølge den seneste opdatering af stabilitetsprogrammet påtænkes det ikke at anvende den forventede forbedring i de økonomiske vilkår til en budgetmæssig konsolidering på mellemlang sigt. Skønt den mellemfristede målsætning, som er fastlagt af de finske myndigheder til et strukturelt overskud på 0,5 % af BNP, forventes at blive opfyldt i 2011, er den strukturelle saldo på vej til at falde under målsætningen i de følgende år.
- (10) Ifølge Kommissionens seneste vurdering, synes risiciene for så vidt angår de offentlige financers langsigtede holdbarhed at være middelstore. Indsatsen for at imødegå konsekvenserne af en aldrende befolkning er prioriteret højt af de skiftende finske regeringer. Landet går en udpræget og øjeblikkelig demografisk forandring i møde, og der må fortsat noteres et aneligt hul i de offentlige financers holdbarhed. Denne udfordring får indflydelse på mange politikområder. Befolkningens aldring vil føre til en betydelig stigning i efterspørgslen efter aldersrelaterede ydelser, som i Finland for størstedelens vedkommende tilvejebringes af de lokale myndigheder. Forskellige undersøgelser har vist, at produktivitsfremgangen inden for offentlige serviceydelser har været ringe i de seneste år. De finske myndigheder har allerede gennemført adskillige reformer for at omlægge den offentlige service og sætte skub i produktiviteten på både statsligt og lokalt plan. Den offentlige sektors relativt store investeringer i informationsteknologi er endnu ikke udmøntet i produktivitsforbedringer, hvilket tyder på, at investeringerne må ledsages af strukturelle og administrative ændringer. Samlet set er der fortsat spillerum for yderligere foranstaltninger med henblik på at opnå produktivitsgevinster og spare omkostninger ved leveringen af offentlige serviceydelser.
- (11) Den aktuelle stigning i langtidsledigheden giver anledning til betænkeligheder. Fra 2005 til 2008 dalede langtidsledigheden betydeligt, men den begyndte igen at stige i 2009. Ved udgangen af marts 2011 udgjorde antallet af langtidsledige 57 400, dvs. en stigning på 12 400 i forhold til året før. Mange af de langtidsledige er i aldersgruppen 55-64 år. Som følge af pensioneringsmønstre vil den største stigning i ledigheden forekomme for de 45-54 årige. Selv om langtidsledighedsprocenten i Finland ligger under EU-gennemsnittet, bør spørgsmålet tages op i forbindelse med sikringen af fremtidens udbud af arbejdskraft og social integration. Erfaringerne viser, at langtidsledigheden bl.a. øger risikoen for fattigdom og social udstødelse. Skønt de finske myndigheder anerkender stigningen i langtidsledigheden som et presserende spørgsmål, er der ikke indtil videre udformet nogen fyldestgørende strategi til at imødegå den. Finland styrkede sine aktive arbejdsmarkedspolitiske foranstaltninger under krisen for at bekæmpe ungdomsarbejdsløshed. Dette bidrog til at mindske ungdomsarbejdsløsheden i 2010-2011, men den er stadig højere end EU-gennemsnittet, hvilket kan gøre nye foranstaltninger berettiget. På lignende vis ville en styrkelse og en bedre målretning af aktive arbejdsmarkedspolitiske foranstaltninger bidrage til at vende den negative udviklingstendens for langtidsledigheden.
- (12) På baggrund af de demografiske forandringer er en forøgelse af ældre arbejdstageres beskæftigelsesfrekvens væsentlig for de offentlige finanser og afgørende for at opfylde fremtidens efterspørgsel efter arbejdskraft. Finlands pensionssystem blev revideret i 2005, og i 2009 blev pensionsydelse knyttet til en koeficient for den forventede levetid. Den lovbestemte pensionsalder er imidlertid ikke på nuværende tidspunkt knyttet til den forventede levetid. I lyset af den forventede stigning i den forventede levetid ville en sådan sammenknytning ikke alene bidrage til at øge udbuddet af arbejdskraft, men også bidrage til pensionernes holdbarhed. Ordningerne for tidlig tilbagetrækning er begrænset i de seneste år, men der er stadig spillerum for yderligere foranstaltninger med henblik på at øge beskæftigelsesincitamenterne for de ældre. Eksempelvis fungerer den forlængede arbejdsløshedsunderstøttelse stort set på samme måde som den afskaffede arbejdsløshedspension. Trods forbedringer i det seneste årti er ældre arbejdstageres beskæftigelsesfrekvens og den reelle alder for tilbagetrækning fra arbejdsmarkedet stadig for lave. Invaliditet er meget ofte årsagen til tidlig tilbagetrækning. En forøgelse af den reelle alder for tilbagetrækning fra arbejdsmarkedet forudsætter foranstaltninger, som også inddrager arbejdslivets kvalitet, herunder arbejdstageres velfærd og sundhed. Dette er navnlig vigtigt på baggrund af det store antal borgere på invalidepension. Siden 2009 har Finland brugt ca. 21 mio. EUR på projekter til forbedring af arbejdsmiljøet. Resultaterne af disse initiativer bør vurderes nærmere. Deltagelsen i livslang læring har traditionelt været meget høj i Finland, og den vil fortsat være betydelig i lyset af de kommende krav til nye færdigheder og de demografiske forandringer.

- (13) Mere konkurrence, bl.a. i servicesektoren, er blevet stadig mere relevant, således at der sættes skub i produktiviteten, og den potentielle økonomiske vækst styrkes. Finlands beliggenhed i randområdet og lave befolkningstæthed svækker konkurrencen i erhvervslivet, hvilket fører til en relativt lav produktivitetsvækst inden for sektorer for ikke-handelsbare varer. De eksisterende virksomhedsstrukturer er tid tider meget koncentreret, især inden for fødevarerindustrien eller engros- og detailhandelen. Dette kunne bidrage til de forholdsvis høje forbrugerpriser, skønt store transportafstande også kunne spille en rolle. Detailhandelspriserne er blandt de højeste i EU. Konkurrencen i detailhandelen hindres fortsat til dels af regler, trods nylige lempelser, og af hindringer for udenlandske og indenlandske virksomheder, der træder ind på og forlader markedet.
- (14) Der er ikke udtrykkeligt fastsat specifikke tilsagn angående europapagten i Finlands stabilitetsprogram og nationale reformprogram, men de forventes forelagt, når den nye regering er dannet.
- (15) Kommissionen har vurderet stabilitetsprogrammet og det nationale reformprogram under hensyn til ikke alene deres relevans for en holdbar finanspolitik og socioøkonomisk politik i Finland, men også til, i hvor høj grad de er i overensstemmelse med EU's regler og retningslinjer, da der er behov for at styrke den samlede økonomiske styring i EU. Kommissionen finder, at der bør specificeres konsolideringsforanstaltninger på mellemlang sigt, og at der er behov for en yderligere indsats med henblik på at forbedre holdbarheden i de offentlige finanser, herunder ved at sætte skub i den offentlige sektors produktivitet. Der er også behov for en yderligere indsats for at styrke incitamenterne til at arbejde og øge den reelle alder for tilbagetrækning fra arbejdsmarkedet samt at forbedre produktiviteten og konkurrencen på markedet for servicesektorer.
- (16) På baggrund af denne vurdering og under hensyntagen til Rådets henstilling af 2. juni 2010 i medfør af artikel 126, stk. 7, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde har Rådet undersøgt 2011-opdateringen af Finlands stabilitetsprogram, og Rådets udtalelse⁽¹⁾ afspejles især i henstilling 1) og 2) nedenfor. Under hensyntagen til Det Europæiske Råds konklusioner af 25. marts 2011 har Rådet gennemgået Finlands nationale reformprogram —

HENSTILLER, at Finland træffer foranstaltninger i perioden 2011-2012 med henblik på at:

1. Videreføre den finanspolitiske konsolidering og udnytte eventuelle ekstraindtægter til at mindske underskuddet, samtidig med at der træffes yderligere foranstaltninger for at opretholde budgetstillingen over den mellemfristede målsætning, især gennem overholdelse af benchmarket for de mellemsigtede udgifter.
2. Træffe yderligere foranstaltninger for at opnå produktivitetsevinster og spare omkostninger i forbindelse med leveringen af offentlige serviceydelser, herunder strukturelle ændringer, for at imødegå udfordringerne fra den aldrende befolkning.
3. Målrette aktive arbejdsmarkedsforanstaltninger bedre mod langtidsledige og unge.
4. Træffe foranstaltninger for at forbedre ældre arbejdstageres beskæftigelsesegnethed og deres deltagelse i livslang læring. Tage yderligere skridt til efter, i overensstemmelse med national praksis, at have hørt arbejdsmarkedets parter, at tilskynde ældre arbejdstagere til at blive på arbejdsmarkedet ved foranstaltninger til at nedbringe tidlig tilbagetrækning og forhøje den faktiske pensionsalder. På baggrund af det allerede eksisterende system til at knytte pensionsydelser til den forventede levetid, overveje at knytte den lovbestemte pensionsalder til den forventede levetid.
5. Træffe flere foranstaltninger for yderligere at skabe åbenhed i servicesektoren ved at omlægge den reguleringsmæssige ramme og fjerne hindringer, således at nye aktørers adgang til servicesektormarkedet lettes — især inden for detailhandelssektoren.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. juli 2011.

På Rådets vegne
J. VINCENT-ROSTOWSKI
Formand

⁽¹⁾ Jf. artikel 5, stk. 3, i forordning (EF) Nr. 1466/97.

RÅDETS HENSTILLING

af 12. juli 2011

om Rumæniens nationale reformprogram for 2011 og med Rådets udtalelse om Rumæniens opdaterede konvergensprogram, 2011-2014

(2011/C 216/03)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

som henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 121, stk. 2, og artikel 148, stk. 4,

som henviser til Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 af 7. juli 1997 om styrkelse af overvågningen af budgetstillinger samt overvågning og samordning af økonomiske politikker⁽¹⁾, særlig artikel 9, stk. 3,

som henviser til henstilling fra Europa-Kommissionen,

som henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råd,

som henviser til udtalelse fra Beskæftigelsesudvalget,

som har hørt Det Økonomiske og Finansielle Udvalg, og

som tager følgende i betragtning:

- (1) Den 6. maj 2009 vedtog Rådet afgørelse 2009/459/EF⁽²⁾ med henblik på at stille mellemfristet finansiel bistand til rådighed for Rumænien i en periode på tre år på grundlag af traktatens artikel 143. Det ledsagende aftalememorandum, der blev undertegnet den 23. juni 2009, og de efterfølgende tillæg indeholder de økonomisk-politiske betingelser for udbetalingen af den finansielle bistand. Afgørelse 2009/459/EF blev ændret den 16. marts 2010 ved afgørelse 2010/183/EU⁽³⁾. Efter Rumæniens vellykkede gennemførelse af programmet og på baggrund af en delvis justering af betalingsbalansens løbende poster på grund af de resterende strukturelle svagheder på Rumæniens produkt- og arbejdsmarkeder, som gør landet følsomt over for internationale prishok, vedtog Rådet den 12. maj 2011 afgørelse 2011/288/EU⁽⁴⁾ med henblik på at stille forebyggende mellemfristet finansiel bistand til rådighed for Rumænien for en periode på tre år på grundlag af traktatens artikel 143. Det ledsagende aftalememorandum blev undertegnet den 29. juni 2011.

- (2) Den 26. marts 2010 godkendte Det Europæiske Råd Kommissionens forslag til en ny strategi for vækst og beskæftigelse, Europa 2020, baseret på en øget koordinering af de økonomiske politikker, som vil fokusere på nøgleområder, hvor der skal gøres en særlig indsats for at øge Europas potentiale for bæredygtig vækst og konkurrenceevne.

- (3) Den 13. juli 2010 vedtog Rådet en henstilling om de overordnede retningslinjer for medlemsstaternes og Unionens økonomiske politikker (2010-2014) og den 21. oktober 2010 en afgørelse om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker⁽⁵⁾, som tilsammen udgør de »integrerede retningslinjer«. Medlemsstaterne blev opfordret til at tage de integrerede retningslinjer i betragtning i deres nationale økonomiske politik og beskæftigelsespolitik.

- (4) Den 12. januar 2011 vedtog Kommissionen den første årlige vækstundersøgelse, som markerer starten på en ny cyklus med økonomisk styring i EU og det første europæiske halvår med forudgående og integreret politisk samordning, som er forankret i Europa 2020-strategien.

- (5) Den 25. marts 2011 tilsluttede Det Europæiske Råd sig prioriteterne for finanspolitisk konsolidering og struktur-reformer (i overensstemmelse med Rådets konklusioner af 15. februar og 7. marts 2011 og i forlængelse af Kommissionens årlige vækstundersøgelse). Det understregede behovet for at prioritere genopretning af sunde budgetter og finanspolitisk holdbarhed, nedbringelse af ledigheden ved hjælp af arbejdsmarkedsreformer og nye bestræbelser på at øge væksten. Det opfordrede medlemsstaterne til at omsætte disse prioriteter til konkrete foranstaltninger, der skal medtages i deres stabilitets- eller konvergensprogrammer og nationale reformprogrammer.

- (6) Den 25. marts 2011 opfordrede Det Europæiske Råd tillige de medlemsstater, der deltager i europluspagten, til at fremlægge deres tilsagn i så god tid, at de kan indgå i deres stabilitets- eller konvergensprogrammer og nationale reformprogrammer.

- (7) Den 2. maj 2011 forelagde Rumænien sin 2011-opdatering af konvergensprogrammet for perioden 2011-2014 og sit nationale reformprogram for 2011. Disse to programmer er blevet vurderet samtidigt.

⁽¹⁾ EFT L 209 af 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 150 af 13.6.2009, s. 8.

⁽³⁾ EUT L 83 af 30.3.2010, s. 19.

⁽⁴⁾ EUT L 132 af 19.5.2011, s. 15.

⁽⁵⁾ Opretholdt for 2011 ved Rådets afgørelse 2011/308/EU af 19. maj 2011 om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker (EUT L 138 af 26.5.2011, s. 56).

- (8) Fra 2002 til 2008 oplevede den rumænske økonomi en stærk vækst med en real BNP-vækst på gennemsnitligt 6,3 %, hvilket oversteg landets potentielle væksthiveau. Den økonomiske vækst kunne primært tilskrives den indenlandske efterspørgsel, idet den stærke kredit- og lønudvikling satte kraftigt skub i det private forbrug og investeringerne. Dette kraftige opsving, var yderligere understøttet af udenlandsk kapitaltilstrømning, hvilket førte til en overophedning og uholdbare eksterne og finanspolitiske ubalancer. Underskuddet på betalingsbalancens løbende poster nåede op på 13,4 % af BNP i 2007 og fald kun marginalt til 11,6 % af BNP i 2008. Ifølge Kommissionens seneste vurdering af holdbarheden, synes risiciene for så vidt angår de offentlige finansers langsigtede holdbarhed at være høje. I denne vurdering er der imidlertid endnu ikke taget højde for de omfattende foranstaltninger, der er foretaget i 2010 med henblik på reform af pensionssystemet, og som i betydelig grad har forbedret den langsigtede holdbarhed af det rumænske pensionssystem. Den høje eksterne låntagning var drevet af en procyklisk finanspolitik, hvor det samlede underskud steg fra 1,2 % af BNP i 2005 til 5,7 % af BNP i 2008 som følge af gentagne budgetafvigelse, specielt i forbindelse med løbende udgifter. Finanskrisen og den deraf følgende globale økonomiske nedgang forstærkede investorernes risikoaversion, hvilket førte til en betydelig stramning i kapitalstrømmene til Rumænien. Trods de gunstige økonomiske forhold steg erhvervsfrekvensen ikke og beskæftigelsesfrekvensen varierede kun en anelse i opgangs-årene. Beskæftigelsesfrekvensen faldt derefter til 63,3 % i 2010, mens arbejdsløsheden steg fra 5,8 % i 2008 til 7,3 % i 2010 som følge af den økonomiske nedgang. Arbejdsløsheden er fortsat særlig høj blandt sårbare grupper, så som romaerne. På den baggrund anmodede de rumænske myndigheder, som var konfronteret med akutte private finansieringsbehov, i maj 2009 om finansiel bistand fra det internationale samfund og EU.
- (9) Efter den vellykkede gennemførelse af EU-/IMF-tilpasningsprogrammet og for at konsolidere disse positive resultater blev der ført forhandlinger med myndighederne om et forebyggende EU-/IMF-program for 2011-2013. I dette nye program videreføres den finanspolitiske konsolidering, de finanspolitiske styringsreformer og den opretholdelse af den finansielle stabilitet, der var blevet iværksat under 2009-2011-programmet. Desuden lægges der stærk vægt på de strukturreformer på produktmarkedet (i energi- og transportsektorerne) og arbejdsmarkedet, der er nødvendige for at frigøre Rumæniens vækstpotentiale, fremme jobskabelsen og øge udnyttelsen af EU-midler. Rumænien er fortsat på rette spor til at opnå likviditetsunderskudsmålet på 4,4 % af BNP i 2011 (under 5 % af BNP i ESA-termer). Dette vil også danne et passende grundlag for at nå underskudsmålet på under 3 % af BNP for 2012, selv om yderligere foranstaltninger kan være nødvendige i overensstemmelse med Kommissionens tjenestegrenes prognose fra foråret 2011. Myndighederne har også truffet foranstaltninger til at nå strukturreformmålene i det nye program og fortsat opretholde finansiell stabilitet. På baggrund af sidstnævnte, har Rumænien forpligtet sig til at prioritere, at forbedre indsamlingen af regeringens finansstatistikker i ESA-95 inden for rammerne af det national institut for statistik.
- (10) Baseret på vurderingen af det opdaterede konvergensprogram i henhold til forordning (EF) nr. 1466/97 er Rådet af den opfattelse, at de makroøkonomiske antagelser, der danner grundlag for fremskrivningerne i programmet, er plausible. Konvergensprogrammet sigter mod at korrigere det uforholdsmæssigt store underskud inden fristen i 2012, som Rådet fastlagde i sin henstilling af 16. februar 2010. Programmet sigter mod at opnå et samlet underskud på 2,6 % af BNP i 2013 og på 2,1 % af BNP i 2014, idet den planlagte konsolidering overvejende er udgiftsbaseret. På baggrund af den strukturelle saldo, Kommissionens tjenestegrene har genberegnet, vil den mellemfristede målsætning ikke blive opfyldt inden for programperioden. Konsolideringsstrategien synes at være koncentreret om den første del af perioden, idet den strukturelle forbedring er koncentreret i 2011 og 2012. Derimod er der ingen forbedring af den strukturelle saldo i 2013 og 2014. Den underskudsudvikling, der er forudset, er passende i 2011 og 2012, men ikke i 2013 og 2014. De vigtigste risici for budgetmålene er gennemførelsesrisici, statsejede virksomheders restancer, som udgør en alvorlig eventuelforpligtelse for budgettet, og de forbehold, Kommissionen (Eurostat) har givet udtryk for vedrørende Rumæniens indberetning som led i proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud⁽¹⁾.
- (11) Rumænien har afgivet sine tilsagn under europluspagten i sit nationale reformprogram og konvergensprogrammet, som blev forelagt den 2. maj 2011. De fleste af disse tilsagn er blevet eller er i færd med at blive opfyldt som led i det mellemfristede finansielle bistandsprogram og er i vid udstrækning hensigtsmæssige til at løse de eksisterende udfordringer under pagten.
- (12) Kommissionen har vurderet konvergensprogrammet og det nationale reformprogram, herunder tilsagnene under europluspagten. Den har ikke blot taget hensyn til deres relevans for en holdbar finanspolitik og socioøkonomisk politik i Rumænien, men også til, i hvor høj grad de er i overensstemmelse med EU's regler og retningslinjer, da der er behov for at styrke den samlede økonomiske styring i EU, ved at der fra EU-niveau ydes bidrag til kommende nationale beslutninger.

(¹) Eurostat gav udtryk for forbehold med hensyn til kvaliteten af de rumænske tal under proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud på grund af:

- i) uvished vedrørende visse offentlige selskabers indvirkning på det offentlige underskud,
- ii) indberetningen af ESA95-kategorier »andre forfaldne ikke-betalte mellemværender«,
- iii) visse finansielle transaktioners art og virkninger og
- iv) konsolideringen af interne betalingsstrømme i den offentlige administration.

- (13) På baggrund af denne vurdering og under hensyntagen til Rådets henstilling af 16. februar 2010 i medfør af artikel 126, stk. 7, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde har Rådet undersøgt 2011-opdateringen af Rumæniens konvergensprogram, og Rådets udtalelse ⁽¹⁾ afspejles i nedenstående henstilling. Rådet har under hensyntagen til Det Europæiske Råds konklusioner af 25. marts 2011 undersøgt Rumæniens nationale reformprogram,

HENSTILLER, at Rumænien:

gennemfører de foranstaltninger, der er fastlagt i afgørelse 2009/459/EF som ændret ved afgørelse 2010/183/EU, sammen med de foranstaltninger, der er fastlagt i afgørelse 2011/288/EU og yderligere specificeret i aftalememorandummet af 23. juni 2009 og de efterfølgende tillæg hertil samt i aftalememorandummet af 29. juni 2011 og de efterfølgende tillæg hertil.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. juli 2011.

På Rådets vegne
J. VINCENT-ROSTOWSKI
Formand

⁽¹⁾ Jf. artikel 9, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1466/97.

UDTALELSER

DEN EUROPÆISKE TILSYNSFØRENDE FOR
DATABESKYTTELSE**Udtalelse fra Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse (EDPS) om forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre**

(2011/C 216/04)

DEN EUROPÆISKE TILSYNSFØRENDE FOR DATABESKYTTELSE
HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 16,

under henvisning til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, særlig artikel 7 og 8,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽¹⁾,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽²⁾, særlig artikel 41 —

VEDTAGET DENNE UDTALELSE:

1. INDLEDNING

1. Kommissionen vedtog den 15. september 2010 et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre (»forslaget«) ⁽³⁾. Hovedmålet med forslaget er at fastlægge fælles regler for at øge sikkerheden og effektiviteten på markedet for over-the-counter-derivater.

2. EDPS er ikke blevet hørt af Kommissionen, selv om dette kræves i artikel 28, stk. 2, i forordning (EF) nr. 45/2001

⁽¹⁾ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1.

⁽³⁾ KOM(2010) 484 endelig.

(»forordning (EF) nr. 45/2001«). EDPS har derfor på eget initiativ vedtaget nærværende udtalelse med hjemmel i artikel 41, stk. 2, i forordning (EF) nr. 45/2001.

3. EDPS er opmærksom på, at denne rådgivning kommer på et forholdsvis sent stadium af lovgivningsprocessen. Han finder det ikke desto mindre hensigtsmæssigt og nyttigt at afgive denne udtalelse. Han gør for det første opmærksom på forslagens potentielle følger på databeskyttelsesområdet. For det andet er analysen i nærværende udtalelse direkte relevant for anvendelsen af gældende lovgivning og for andre igangværende og eventuelle fremtidige forslag indeholdende lignende bestemmelser, således som der vil blive gjort rede for i denne udtalelses punkt 3.4.

2. BAGGRUNDEN FOR OG HOVEDELEMENTERNE I FORSLAGET

4. Kommissionen har i kølvandet på den finansielle krise iværksat og arbejdet på en gennemgang af gældende lovgivning vedrørende det finansielle tilsyn med henblik på at afhjælpe de store mangler, der er afdækket på dette område, både i særlige tilfælde, og hvad angår det finansielle system som helhed. Der er for nylig blevet vedtaget en række lovgivningsforslag på dette område med det formål at styrke de nuværende tilsynsordninger og forbedre samordningen og samarbejdet på EU-plan.

5. Reformen medførte navnlig en styrket europæisk finansiell tilsynsmæssig ramme sammensat af et europæisk udvalg for systemiske risici ⁽⁴⁾ og et europæisk finanstillsynssystem (ESFS). ESFS består af et netværk af nationale finanstillsyn, som samarbejder med tre nye europæiske tilsynsmyndigheder, nemlig Den Europæiske Banktilsynsmyndighed ⁽⁵⁾ (EBA), Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings-

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1092/2010 af 24. november 2010 om makrotilsyn på EU-plan med det finansielle system og om oprettelse af et europæisk udvalg for systemiske risici, (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 1).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF, (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12).

og Arbejdsmarkedspensionsordninger⁽⁶⁾ (EIOPA) og Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA)⁽⁷⁾. Derudover vedtog Kommissionen en række særlige initiativer til gennemførelse af lovgivningsreformen inden for specifikke områder eller specifikke finansielle produkter.

6. Et af disse er nærværende forslag, der omhandler »over-the-counter-derivater«, dvs. de derivatprodukter⁽⁸⁾, der ikke omsættes på fondsbørser, men i stedet handles privat mellem to modparter. Med forslaget indføres en forpligtelse for alle finansielle modparter og ikke-finansielle modparter, der opfylder visse minimumsbetingelser, til at klare alle standardiserede OTC-derivatkontrakter gennem centrale modparter (CCP'er). Derudover skal den foreslåede forordning forpligte disse finansielle og ikke-finansielle modparter til at indberette oplysninger om enhver derivatkontrakt, de har indgået, og om enhver ændring heraf til et registreret transaktionsregister. I forslaget foreskrives desuden harmoniserede krav til organisation og tilsyn for CCP'er og organisatoriske og operationelle krav for transaktionsregistre. Mens de nationale kompetente myndigheder fortsat har ansvar for godkendelse og overvågning af CCP'er, overdrages registrering og overvågning af transaktionsregistre ifølge den foreslåede forordning helt til ESMA.

3. ANALYSE AF BESTEMMELSERNE VEDRØRENDE ADGANG TIL OPLYSNINGER OM TELEFONSAMTALER OG DATATRAFIK

3.1. Generelle bemærkninger

7. I forslagets artikel 61, stk. 2, litra d), tillægges ESMA beføjelser til at »kræve oplysninger om telefonsamtaler og data-trafik« (fremhævnningen tilføjet). Som der vil blive gjort nærmere rede for nedenfor, er afgrænsningen af bestemmelsen og specielt den nøjagtige betydning af »oplysninger om telefonsamtaler og data-trafik« ikke klar. Det forekommer ikke desto mindre sandsynligt — eller det kan i hvert fald ikke udelukkes — at oplysningerne om de pågældende telefonsamtaler og data-trafik omfatter personoplysninger i betydningen efter direktiv 95/46/EF og forordning (EF) nr. 45/2001 og — i relevant udstrækning

— direktiv 2002/58/EF (nu benævnt »e-databeskyttelsesdirektivet«, efter at det er blevet ændret ved direktiv 2009/136/EF), dvs. data vedrørende identificerede eller identificerbare fysiske personers telefonsamtaler eller data-trafik⁽⁹⁾. Så længe dette er tilfældet, bør det sikres, at betingelserne for loyal og lovlig behandling af personoplysninger, således som de er fastlagt i direktiverne og forordningen, til fulde overholdes.

8. Data i forbindelse med anvendelsen af elektroniske kommunikationsmidler kan indeholde en lang række personoplysninger, som f.eks. identiteten af de personer, der foretager og modtager opkaldet, tidspunktet for og varigheden af opkaldet, det anvendte netværk og brugerens geografiske placering i tilfælde af bærbare anordninger. Visse trafikdata i forbindelse med anvendelsen af internettet og e-mail (f.eks. listen over besøgte websteder) kan desuden afsløre vigtige detaljer af indholdet af kommunikationen. Hertil kommer, at behandlingen af trafikdata strider mod korrespondancehemmeligheden. I betragtning af dette fastslås i direktiv 2002/58/EF det princip, at trafikdata skal slettes eller gøres anonyme, når de ikke længere er nødvendige for fremføringen af kommunikationen⁽¹⁰⁾. Medlemsstaterne kan i den nationale lovgivning indføre undtagelser til specifikke lovlige formål, men undtagelserne bør være nødvendige, passende og forholdsmæssige i et demokratisk samfund med henblik på opfyldelsen af disse formål⁽¹¹⁾.

9. EDPS erkender, at de mål, Kommissionen forfølger i denne sag, er lovlige. Han har forståelse for behovet for initiativer, der sigter mod at styrke overvågningen af finansmarkederne med henblik på at bevare deres soliditet og sikre en bedre beskyttelse af investorerne og økonomien som helhed. Undersøgellesbeføjelser, der er direkte relateret til trafikdata, skal imidlertid på grund af deres potentielt påtrængende art opfylde kravene om nødvendighed og proportionalitet, dvs. at de skal begrænses til, hvad der er passende til opfyldelsen af formålet, og at de ikke må overskride grænsen for, hvad der er nødvendigt for at nå dette⁽¹²⁾. På denne baggrund er det derfor vigtigt, at undersøgellesbeføjelserne er klart formuleret med hensyn til deres personlige og materielle afgrænsning samt de

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/79/EF, (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 48).

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/79/EF, (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84).

⁽⁸⁾ Et derivat er en finansiell kontrakt knyttet til den fremtidige værdi eller status af det underliggende instrument, som det refererer til (f.eks. udviklingen i rentesatser eller i en valutaværdi).

⁽⁹⁾ Normalt de ansatte, der varetager telefonsamtaler og data-trafik, samt modtagere og andre berørte brugere.

⁽¹⁰⁾ Se artikel 6, stk. 1, i direktiv 2002/58/EF, (EFT L 201 af 31.7.2002, s. 45).

⁽¹¹⁾ Se artikel 15, stk. 1, i direktiv 2002/58/EF, hvori det hedder, at sådanne indskrænkninger bør udgøre en nødvendig, passende og forholdsmæssig foranstaltning i et demokratisk samfund af hensyn til den nationale sikkerhed (dvs. statens sikkerhed), forsvaret, den offentlige sikkerhed, eller forebyggelse, efterforskning, afsløring og retsforfølgning i straffesager eller uautoriseret brug af det elektroniske kommunikationssystem efter artikel 13, stk. 1, i direktiv 95/46/EF. Med henblik herpå kan medlemsstaterne bl.a. vedtage retsforfølgning om lagring af data i en begrænset periode, som kan begrundes i et af de hensyn, der er nævnt i dette stykke.

⁽¹²⁾ Se f.eks. de forenede sager C-92/09 og C-93/09, *Volker und Markus Schecke GbR (C-92/09), Hartmut Eifert (C-93/09) mod Land Hessen*, endnu ikke offentliggjort i samlingen, præmis 74.

omstændigheder og betingelser, under hvilke de kan anvendes. Der bør desuden tilvejebringes passende garantier mod risikoen for misbrug.

3.2. Afgrænsningen af ESMA's beføjelser er uklare

10. Det bestemmes i artikel 61, stk. 2, litra d), at »for at kunne varetage de opgaver, som er omhandlet i artikel 51 til 60 samt i artikel 62 og 63 (dvs. opgaver i forbindelse med overvågningen af transaktionsregistre), tillægges ESMA beføjelse til at kræve oplysninger om telefonsamtaler og datatrafik«. På grund af bestemmelsens brede formulering rejser den en række tvivlsspørgsmål om den materielle og personlige afgrænsning.
11. For det første er betydningen af »oplysninger om telefonsamtaler og datatrafik« ikke helt klar og bør derfor tydeliggøres. Bestemmelsen kunne henvise til oplysninger om telefonsamtaler og datatrafik, som transaktionsregistre er forpligtet til at registrere i forbindelse med deres virksomhed. En række bestemmelser i den foreslåede forordning vedrører krav til transaktionsregistrenes registerføring⁽¹³⁾. Ingen af disse bestemmelser indeholder imidlertid nærmere enkeltheder om, hvilke oplysninger om telefonsamtaler og datatrafik der skal registreres af transaktionsregistre⁽¹⁴⁾. Hvis bestemmelsen derfor henviser til de fortegnelser, som opbevares af transaktionsregistre, er det vigtigt præcist at fastlægge, hvilke kategorier af oplysninger om telefonsamtaler og datatrafik der skal registreres og kan kræves af ESMA. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet skal sådanne oplysninger være passende, relevante og ikke omfatte mere end det, der kræves til opfyldelse af de tilsynsformål, hvortil de behandles⁽¹⁵⁾.
12. Der er specielt i den foreliggende sag behov for mere præcision i betragtning af de store bøder, herunder tvangs-

bøder, som transaktionsregistre og andre berørte personer (inklusive fysiske personer, hvad angår tvangsbøder) kan pålægges for brud på bestemmelserne i den foreslåede forordning (jf. artikel 55 og 56). Sådanne bøder kan udgøre op til 20 % af transaktionsregistrets årlige indtægter eller omsætning i det foregående regnskabsår, dvs. en tærskelværdi, der er dobbelt så høj som den maksimale tærskelværdi, der er fastsat for overtrædelser af den europæiske konkurrencelovgivning.

13. Det skal også bemærkes, at Kommissionen i ovennævnte artikel 67, stk. 4, tillægges beføjelser til at vedtage forskriftsmæssige tekniske standarder, som indeholder en nærmere beskrivelse af de oplysninger, som transaktionsregistre skal gøre tilgængelige for ESMA og andre myndigheder. Denne bestemmelse kunne derfor anvendes til nærmere at præcisere kravene til transaktionsregistres registerføring og dermed indirekte den beføjelse, i henhold til hvilken ESMA gives adgang til oplysninger om telefonsamtaler og datatrafik. Ifølge EUF-traktatens artikel 290 kan Kommissionen i en lovgivningsmæssig retsakt få delegeret beføjelse til at vedtage almenlydige ikke-lovgivningsmæssige retsakter, der udbygger eller ændrer *ikke-væsentlige bestemmelser* i den lovgivningsmæssige retsakt. Efter EDPS' opfattelse kan den præcise afgrænsning af beføjelsen med hensyn til adgang til datatrafik ikke anses for en ikke-væsentlig bestemmelse i forordningen. Den materielle afgrænsning af beføjelsen bør derfor nærmere anføres direkte i forordningens tekst og ikke udskydes til fremtidige delegerede retsakter.
14. Tilsvarende tvivl omgærdet personafgrænsningen i den pågældende bestemmelse. De potentielle modtagere af en anmodning om udlevering af oplysninger om telefonsamtaler og datatrafik er navnlig ikke anført i artikel 61, stk. 2, litra d). Det er navnlig ikke klart, om beføjelserne til at kræve oplysninger om telefonsamtaler og datatrafik kun er begrænset til transaktionsregistre⁽¹⁶⁾. Da formålet med bestemmelsen er at tillade ESMA at foretage tilsyn med transaktionsregistre, mener EDPS, at denne beføjelse nøje bør begrænses til alene at omfatte transaktionsregistre.
15. Endelig kan EDPS forstå, at målet med artikel 61, stk. 2, litra d), ikke er at tillade ESMA at få adgang til datatrafik direkte fra telekommunikationsudbydere. Dette synes at være en naturlig konklusion specielt i betragtning af, at der i forslaget på ingen måde henvises til de data, der opbevares af telekommunikationsselskaber, eller til de krav, der er fastsat i e-databeskyttelsesdirektivet, jf.

⁽¹³⁾ Det hedder f.eks. i betragtning 44, at transaktionsregistre er underlagt strenge registrerings- og datastyringskrav. Det præciseres i artikel 66, at transaktionsregistre »(omgående skal) registrere de oplysninger, der modtages i henhold til artikel 6, og skal opbevare dem i mindst 10 år efter de relevante kontraktens udløb. De skal anvende rettidige og effektive registreringsprocedurer med henblik på at dokumentere ændringer af de registrerede oplysninger [sic]«. Det bestemmes videre i artikel 67, at »transaktionsregistre skal gøre de nødvendige oplysninger tilgængelige« for ESMA og forskellige andre kompetente myndigheder.

⁽¹⁴⁾ Udtrykket »oplysninger om telefonsamtaler og datatrafik« kan potentielt omfatte en lang række forskellige oplysninger, herunder om en kommunikations varighed, tid eller omfang, om den anvendte protokol, om lokaliseringen af afsenders eller modtagers terminaludstyr, om det net, som kommunikationen udgår fra eller ender i, om en forbindelses begyndelse, afslutning eller varighed eller endda om de besøgte websteder og om selve kommunikationens indhold, såfremt den registreres. Oplysningerne udgør personoplysninger i det omfang, de vedrører en identificeret eller identificerbar fysisk person.

⁽¹⁵⁾ Se artikel 6, stk. 1, litra c), i direktiv 95/46/EF og artikel 4, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 45/2001. Det bør også overvejes, om der kan tilvejebringes særlige garantier for at undgå, at oplysninger om ren privat brug registreres og behandles.

⁽¹⁶⁾ Artikel 56, stk. 1, litra c), ifølge hvilken Kommissionen efter anmodning fra ESMA kan pålægge personer, der er ansat af, arbejder for eller er knyttet til et transaktionsregister, tvangsbøder med henblik på at tvinge dem til at underkaste sig en undersøgelse iværksat af ESMA i henhold til artikel 61, stk. 2, kunne (utilsigtet) pege i anden retning.

ovenstående punkt 8 ⁽¹⁷⁾. Af hensyn til klarheden anbefaler EDPS imidlertid, at en sådan konklusion ekspliciteres yderligere i artikel 61, stk. 2, eller i det mindste i en betragtning i den foreslåede forordning.

3.3. I forslaget anføres ikke de omstændigheder og betingelser, under hvilke der kan kræves adgang

16. I artikel 61, stk. 2, litra d), anføres ikke de omstændigheder og betingelser, under hvilke der kan kræves adgang. Artiklen indeholder heller ingen bestemmelser vedrørende vigtige proceduregarantier eller beskyttelsesforanstaltninger mod risikoen for misbrug. EDPS fremsætter i det følgende en række konkrete forslag i denne retning.

a) I henhold til artikel 61, stk. 2, kan ESMA kræve adgang til oplysninger om telefonsamtaler og datatrafik »for at kunne varetage de opgaver, som er omhandlet i artikel 51 til 60 samt i artikel 62 og 63«. Disse artikler dækker hele afsnittet i forslaget til forordning vedrørende registrering og overvågning af transaktionsregistre. Ifølge EDPS bør omstændighederne og betingelserne, under hvilke en sådan beføjelse kan udøves, defineres klarere. EDPS anbefaler, at adgangen til oplysninger om telefonsamtaler og datatrafik begrænses til specifikt klarlagte og alvorlige overtrædelser af den foreslåede forordning og til sager, hvor der foreligger en begrundet mistanke (der bør understøttes af konkrete oprindelige beviser) om, at der er begået en overtrædelse. En sådan begrænsning er også specielt vigtig med henblik på at undgå, at adgangsbeføjelsen anvendes med henblik på »fiskeekspeditioner« eller dataminering eller forskellige andre formål.

b) I forslaget kræves ingen forudgående domstolstilladelse, for at ESMA kan kræve adgang til oplysninger om telefonsamtaler og datatrafik. EDPS mener, at et sådant generelt krav er begrundet i betragtning af den pågældende beføjelses potentielle påtrængenhed. Det bør også indgå i betragtningerne, at der i nogle af medlemsstaternes lovgivning er et krav om en forudgående domstolstilladelse for indgreb af enhver art i korrespondancehemmeligheden, hvilket således afskærer andre retshåndhævende organer (f.eks. politiet) og institutioner af administrativ art fra et sådant indgreb uden denne

strenge overvågning ⁽¹⁸⁾. EDPS anser det for absolut nødvendigt, at en domstolstilladelse som minimum gøres obligatorisk i tilfælde, hvor en sådan tilladelse kræves ifølge national lovgivning ⁽¹⁹⁾.

c) EDPS anbefaler, at der indføres krav om, at ESMA's anmodning om oplysninger om telefonsamtaler og datatrafik gøres betinget af en formel afgørelse, der indeholder oplysninger om retsgrundlaget for og formålet med anmodningen, og om, hvilke oplysninger der ønskes udleveret og den frist, inden for hvilken oplysningerne ønskes udleveret, samt adressatens ret til få afgørelsen prøvet ved en domstol. Enhver anmodning, der fremsættes, uden at der foreligger en formel afgørelse, skal ikke være bindende for adressaten.

d) Der bør tilvejebringes passende proceduregarantier mod eventuelt misbrug. I den forbindelse kunne der i forslaget indføres et krav om, at Kommissionen vedtager gennemførelsesforanstaltninger indeholdende nærmere oplysninger om de procedurer, som transaktionsregistre og ESMA skal følge ved behandlingen af sådanne data. Disse retsakter bør navnlig indeholde detaljerede regler om passende sikkerhedsforanstaltninger og fyldestgørende garantier mod risikoen for misbrug inklusive, men ikke begrænset til de faglige standarder, som de kompetente personer, der håndterer disse data, skal overholde, samt de interne procedurer, som sikrer en korrekt overholdelse af bestemmelserne om fortrolighed og tavshedspligt. EDPS bør høres under proceduren vedrørende vedtagelsen af sådanne foranstaltninger.

3.4. Nærværende udtalelser relevans for andre retsakter indeholdende lignende bestemmelser

17. Tilsynsmyndighedens beføjelse til at kræve adgang til oplysninger om telefonsamtaler og datatrafik er ikke ny i EU-lovgivningen, idet en sådan beføjelse allerede er foreskrevet i en række gældende direktiver og forordninger om finanssektoren. Specielt indeholder markedsmisbrugsdirektivet ⁽²⁰⁾, direktivet om markeder for finansielle instrumenter ⁽²¹⁾, direktivet om investeringsinstitutter ⁽²²⁾ og

⁽¹⁷⁾ Som sagt knæsetter e-databeskyttelsesdirektivet det overordnede princip, at trafikdata skal slettes eller gøres anonyme, når de ikke længere er nødvendige for fremføringen af kommunikationen. Sådanne data kan kun viderebehandles med henblik på debitering og afregning for samtrafik og indtil udløbet af den lovbestemte forældelsesfrist for sådanne gældsforpligtelser eller fristen for anfægtelse af sådanne afregninger. Eventuelle afvigelser fra dette princip skal være nødvendige, passende og forholdsmæssige i et demokratisk samfund (f.eks. af hensyn til den nationale sikkerhed (dvs. statens sikkerhed), forsvaret, den offentlige sikkerhed, eller forebyggelse, efterforskning, afsløring og retsforfølgning i straffesager eller uautoriseret brug af det elektroniske kommunikationssystem).

⁽¹⁸⁾ Det kan f.eks. nævnes, at der ifølge den italienske forfatning kræves en domstolskendelse eller -tilladelse, for at der kan foretages et indgreb i korrespondancehemmeligheden, herunder adgang til trafikdata, som ikke afslører kommunikationens indhold.

⁽¹⁹⁾ Et lignende krav er blevet indført i den ændrede udgave af forslaget til forordning om ændring af forordning om kreditvurderingsbureauer, som vedtoges af Europa-Parlamentet i december 2010.

⁽²⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF af 28. januar 2003 om insiderhandel og kursmanipulation (markedsmisbrug), (EUT L 96 af 12.4.2003, s. 16).

⁽²¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter, om ændring af Rådets direktiv 85/611/EØF og 93/6/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 93/22/EØF, (EUT L 145 af 30.4.2004, s. 1).

⁽²²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter), (EUT L 302 af 17.11.2009, s. 32).

den nuværende forordning om kreditvurderingsbureauer⁽²³⁾ alle bestemmelser med en tilsvarende formulering. Det samme gælder en række nylige forslag, som Kommissionen har vedtaget, nemlig forslag til direktiv om forvaltere af alternative investeringsfonde⁽²⁴⁾, forslag til forordning om ændring af den gældende forordning om kreditvurderingsbureauer⁽²⁵⁾, forslag til forordning om short selling og visse aspekter af credit default swaps⁽²⁶⁾ og forslag til forordning om integritet og gennemsigtighed på energimarkedene⁽²⁷⁾.

18. Hvad angår disse gældende og foreslåede retsakter, bør der sondres mellem de undersøgelsesbeføjelser, der tillægges de nationale myndigheder, og dem, der tillægges EU-myndighederne. En række retsakter forpligter medlemsstaterne til at tillægge de nationale myndigheder beføjelse til at kræve oplysninger om telefonsamtaler og datatrafik »i henhold til national ret«⁽²⁸⁾. Som følge heraf er den faktiske opfyldelse af denne forpligtelse nødvendigvis undergivet national ret, herunder den lov, der gennemfører direktiv 95/46/EF og 2002/58/EF, og andre nationale love, som indeholder yderligere proceduregarantier for de nationale tilsyns- og undersøgelsesmyndigheder.

19. Der er ikke fastsat nogen betingelse af denne art i de retsakter, der tillægger EU-myndighederne beføjelse til direkte at kræve oplysninger om telefonsamtaler og datatrafik, således som det er tilfældet i det nuværende forslag om OTC-derivater og ovennævnte forslag til forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1060/2009 om kreditvurderingsbureauer. Der er følgelig i disse tilfælde et endnu strengere krav om i selve retsakten at præcisere denne beføjelses personmæssige og materielle afgrænsning og de omstændigheder og betingelser, under hvilke beføjelsen kan anvendes, og at sikre, at der er tilvejebragt passende garantier mod misbrug.

20. I denne forbindelse er bemærkningerne i nærværende udtalelse — omend de tager sigte på forslaget om OTC-derivater — af mere generel relevans. EDPS er klar over, at disse bemærkninger måske kommer for sent med hensyn til den allerede vedtagne lovgivning eller den lovgivning, som er tæt på vedtagelse. Han opfordrer ikke desto mindre

institutionerne til at overveje behovet for at ændre de igangværende forslag med henblik på at tage højde for de betænkeligheder, der gives udtryk for i nærværende udtalelse. Hvad angår allerede vedtagne retsakter, opfordrer EDPS institutionerne til at undersøge mulighederne for en afklaring, f.eks. i tilfælde, hvor indholdet af den pågældende bestemmelse kan tænkes at blive direkte eller indirekte anført i delegerede retsakter eller gennemførelsesretsakter, f.eks. retsakter, hvori kravene til registerføring præciseres, fortolkende meddelelser eller andre lignende dokumenter⁽²⁹⁾. EDPS forventer, at Kommissionen hører ham i god tid i forbindelse med disse beslægtede procedurer.

4. BETÆNKELIKHEDER OMKRING DATABESKYTTELSEN MED HENSYN TIL ANDRE DELE AF FORSLAGET

21. EDPS finder det passende at fremsætte supplerende bemærkninger om en række andre punkter i forslaget, der vedrører enkeltpersoners ret til privatlivets fred og databeskyttelse.

4.1. Anvendelsen af direktiv 95/46/EF og forordning (EF) nr. 45/2001

22. Det hedder med rette i betragtning 48, at det er vigtigt, at medlemsstaterne og ESMA beskytter fysiske personers ret til privatlivets fred i forbindelse med behandlingen af personoplysninger i henhold til direktiv 95/46/EF. EDPS glæder sig over henvisningen til direktivet i betragtningen. Meningen med betragtningen kunne imidlertid tydeliggøres, idet det yderligere præciseres, at forordningens bestemmelser ikke berører de nationale regler vedrørende gennemførelsen af direktiv 95/46/EF. En sådan henvisning skal også helst indføres i en substansbestemmelse.

23. EDPS gør desuden opmærksom på, at ESMA er et europæisk organ, som er underlagt forordning (EF) nr. 45/2001 og EDPS' tilsyn. Det anbefales derfor at indføre en eksplicit henvisning til denne forordning, idet det også præciseres, at forslagets bestemmelser ikke berører denne.

4.2. Formålsbegrænsning, oplysningernes nødvendighed og datakvalitet

24. Et af hovedmålene med den foreslåede forordning er at øge OTC-derivatmarkedets gennemsigtighed og forbedre den reguleringsmæssige overvågning af dette marked. I dette øjemed giver forslaget de finansielle modparter og ikke-finansielle modparter, der opfylder visse minimumsbetingelser, pligt til at indberette oplysningerne om enhver OTC-derivatkontrakt, som de har indgået, og om enhver

⁽²³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1060/2009 af 16. september 2009 om kreditvurderingsbureauer, (EUT L 302 af 17.11.2009, s. 1).

⁽²⁴⁾ Forslag af 30. april 2009 om Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om forvaltere af alternative investeringsfonde og om ændring af direktiv 2004/39/EF og 2009/.../EF, KOM(2009) 207.

⁽²⁵⁾ Forslag af 2. juni 2010 til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1060/2009 om kreditvurderingsbureauer, KOM(2010) 289.

⁽²⁶⁾ Forslag af 15. september 2010 til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../... om short selling og visse aspekter af credit default swaps, KOM(2010) 482.

⁽²⁷⁾ Forslag af 8. december 2010 til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om integritet og gennemsigtighed på energimarkedene, KOM(2010) 726.

⁽²⁸⁾ Se f.eks. artikel 12, stk. 2, i markedsmisbrugsdirektivet, som er nævnt i fodnote 20. Se også artikel 50 i direktivet om markeder for finansielle instrumenter, der er nævnt i fodnote 21.

⁽²⁹⁾ F.eks. kan Kommissionen i medfør af artikel 37 i den foreslåede forordning om ændring af forordning om kreditvurderingsbureauer ændre bilagene til forordningen, der indeholder nærmere bestemmelser om de krav til arkiveringspraksis, som kreditvurderingsbureauerne er underlagt; se også betragtning 10 i den foreslåede forordning om ændring af forordning om kreditvurderingsbureauer, ifølge hvilken ESMA bør have beføjelse til at udstede ikke-bindende retningslinjer om spørgsmål vedrørende forordningens anvendelse.

ændring eller ophævelse af sådanne kontrakter til et registreret transaktionsregister (artikel 6)⁽³⁰⁾. Det er meningen, at sådanne oplysninger skal opbevares af transaktionsregistre og gøres tilgængelige af disse for forskellige myndigheder til reguleringsformål (artikel 67)⁽³¹⁾.

25. Såfremt en af parterne til en derivatkontrakt, der er underlagt ovenstående clearings- og indberetningsforpligtelser, er en fysisk person, udgør oplysninger om denne fysiske person personoplysninger i betydningen efter artikel 2, litra a), i direktiv 95/46/EF. Opfyldelsen af ovenstående forpligtelser udgør derfor behandling af personoplysninger i betydningen efter artikel 2, litra b), i direktiv 95/46/EF. Selv i tilfælde, hvor parterne i transaktionen ikke er fysiske personer, kan personoplysninger stadig blive behandlet inden for rammerne af artikel 6 og 67, f.eks. navnene og kontaktdetaljerne på selskabernes direktører. Bestemmelserne i direktiv 95/46/EF (eller forordning (EF) nr. 45/2001 som relevant) vil derfor finde anvendelse på nærværende transaktioner.

26. Det er et grundlæggende krav i databeskyttelseslovgivningen, at oplysninger skal behandles til udtrykkeligt angivne og legitime formål, samt at senere behandling heraf ikke må være uforenelig med disse formål⁽³²⁾. De oplysninger, der anvendes til at forfølge formålene, skal endvidere være nødvendige, relevante og tilstrækkelige og ikke omfatte mere, end hvad der kræves til opfyldelsen heraf. EDPS konkluderer på grundlag af en analyse af det foreslåede direktiv, at det system, der indføres med forslaget, ikke opfylder disse krav.

27. Hvad formålsbegrænsningen angår, skal det understreges, at der ikke i forslaget nærmere anføres formålene med indberetningsordningen, og — vigtigst af alt — de formål, til hvilke de oplysninger, som opbevares i transaktionsregistre, kan gøres tilgængelige for de kompetente myndigheder i henhold til forslagets artikel 67. En generel henvisning til behovet for at styrke OTC-derivatmarkedets gennemsigtighed er helt klart ikke tilstrækkelig for at efterleve formålsbegrænsningsprincippet. Et sådant princip

sættes under yderligere pres i artikel 20, stk. 3, i den foreslåede forordning om »tavshedspligt«, der — således som det i øjeblikket er formuleret — tilsyneladende tillader brug af fortrolige oplysninger, som er modtaget i henhold til den foreslåede forordning, til en række supplerende og ikke klart anførte formål⁽³³⁾.

28. Desuden anføres det ikke nærmere i forslaget, hvilken type oplysninger der vil blive registreret, indberettet og gjort tilgængelige, herunder personoplysninger om identificerede eller identificerbare personer. I ovennævnte artikel 6 og 67 tillægges Kommissionen beføjelse til nærmere at beskrive indholdet af forpligtelserne vedrørende indberetning og registerføring i delegerede retsakter. Selv om EDPS har forståelse for det praktiske behov for at anvende en sådan procedure, ønsker han at understrege, at så længe de oplysninger, der behandles i henhold til ovenstående artikler, vedrører fysiske personer, skal de vigtigste databeskyttelsesregler og -garantier fastlægges i basislovgivningen.

29. Endelig kræves det i artikel 6 i direktiv 46/95 og artikel 4 i forordning (EF) nr. 45/2001, at personoplysninger skal opbevares på en sådan måde, at det ikke er muligt at identificere de registrerede i et længere tidsrum end det, der er nødvendigt af hensyn til de formål, hvortil personoplysningerne indsamles. EDPS konstaterer, at der ikke i forslaget fastlægges noget konkret afgrænset tidsrum for tilbageholdelsen af de personoplysninger, der kan behandles i medfør af artikel 6, 27 og 67 i forslaget til forordning. Det foreskrives blot i artikel 27 og 67, at de relevante oplysninger skal opbevares i *mindst* 10 år. Dette er imidlertid kun en minimumstilbageholdelsesperiode, som er i klar modstrid med kravene i databeskyttelseslovgivningen.

30. På baggrund af ovenstående opfordrer EDPS indtrængende lovgiveren til nærmere at anføre, hvilken type personoplysninger der kan behandles i henhold til forslaget, at angive de formål, hvortil personoplysninger kan behandles af de forskellige berørte enheder, og at fastlægge en præcis, nødvendig og forholdsmæssig datatilbageholdelsesperiode for ovennævnte behandling.

⁽³⁰⁾ Ifølge forslagets artikel 6, stk. 4, tillægges Kommissionen beføjelser til at fastsætte oplysningerne og indberetningstyperne for de forskellige derivatklasser, idet det præciseres, at sådanne indberetninger mindst skal indeholde oplysninger om: a) parterne til kontrakten og, såfremt det ikke er de samme, modtageren af rettigheder og forpligtelser i henhold til kontrakten; og b) kontraktens væsentligste karakteristika, herunder type, underliggende aktiver, løbetid og nominal værdi.

⁽³¹⁾ Se »Begrundelse«, s. 11. I artikel 67 konkretiseres dette, idet det foreskrives, at transaktionsregistre skal gøre de nødvendige oplysninger tilgængelige for en række enheder, nemlig ESMA, de kompetente myndigheder, som fører tilsyn med de virksomheder, der er underlagt indberetningskravet, den kompetente myndighed, som fører tilsyn med CCP'er og de relevante centralbanker i ESCB.

⁽³²⁾ Se f.eks. udtalelse fra Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse af 6. januar 2010 om forslaget til Rådets direktiv om administrativt samarbejde på beskatningsområdet, (EUT C 101 af 20.4.2010, s. 1).

⁽³³⁾ Artikel 20, stk. 3, lyder som følger: »De kompetente myndigheder, ESMA, organer samt fysiske eller juridiske personer bortset fra kompetente myndigheder, der modtager fortrolige oplysninger i henhold til denne forordning, kan, medmindre der er tale om tilfælde, der er omfattet af straffelovgivningen, kun anvende oplysningerne i forbindelse med udførelsen af deres hverv og, for de kompetente myndigheders vedkommende, udøvelsen af deres funktioner inden for denne forordnings anvendelsesområde eller for andre myndigheders, organers eller fysiske eller juridiske personers vedkommende til det formål, hvortil disse oplysninger blev givet til dem, og/eller i forbindelse med administrative eller retlige procedurer, der specielt er knyttet til udøvelsen af disse funktioner. Den myndighed, der modtager oplysningerne, kan dog anvende dem til andre formål, hvis ESMA, den kompetente myndighed eller en anden myndighed, et andet organ eller en anden person, der har meddelt oplysningerne, giver sit samtykke hertil.

4.3. Kontrolbesøg på stedet

31. I artikel 61, stk. 2, litra c), tillægges ESMA beføjelse til at gennemføre varslede eller uvarslede kontrolbesøg på stedet. Det er ikke klart, om disse kontrolbesøg er begrænset til et transaktionsregisters erhvervslokaler, eller om de også kan foretages på fysiske personers private bopæl eller ejendom. Artikel 56, stk. 1, litra c), i henhold til hvilken Kommissionen efter anmodning fra ESMA kan pålægge personer, der er ansat af, arbejder for eller er knyttet til et transaktionsregister, tvangsbøder med henblik på at tvinge dem til at underkaste sig en kontrolundersøgelse på stedet, som ESMA har påbudt i henhold til artikel 61, stk. 2, kunne (utilsigtet) pege i anden retning.
32. Uden at uddybe dette punkt anbefaler EDPS, at beføjelsen til gennemførelse af kontrolbesøg på stedet (og den tilknyttede beføjelse til at pålægge tvangsbøder i henhold til artikel 56) begrænses til kun at omfatte forretningslokaler tilhørende transaktionsregistre og andre juridiske personer, der i væsentlig grad og klart er knyttet til disse⁽³⁴⁾. Men skulle Kommissionen påtænke at tillade kontrolbesøg af ikke-erhvervsmæssige lokaler tilhørende fysiske personer, bør dette tydeliggøres, og der bør fastlægges strengere krav for at sikre, at nødvendigheds- og proportionalitetsprincipperne overholdes (specielt hvad angår angivelsen af de omstændigheder og betingelser, under hvilke sådanne kontrolbesøg kan gennemføres).

4.4. Udveksling af oplysninger og formålsbegrænsningsprincippet

33. En række bestemmelser i den foreslåede forordning giver mulighed for en bred udveksling af data og oplysninger mellem ESMA, kompetente myndigheder i medlemsstater og kompetente myndigheder i tredjelande (se navnlig artikel 21, 23 og 62). Der kan også ske overførsel af data til tredjelande, når en anerkendt CCP eller et anerkendt transaktionsregister i et tredjeland leverer tjenesteydelser til enheder, som er anerkendt i EU. For så vidt som de udvekslede oplysninger og data vedrører identificerede eller identificerbare fysiske personer, finder artikel 7-9 i forordning (EF) nr. 45/2001 og 25-26 i direktiv 95/46/EF anvendelse som relevant. Overførsler til tredjelande kan navnlig kun ske, når der er sikret en passende grad af beskyttelse i disse lande, eller en af de relevante undtagelser, som er beskrevet i databeskyttelseslovgivningen, finder anvendelse. For klarhedens skyld bør der indføres en eksplicit henvisning til forordning (EF) nr. 45/2001 og direktiv 95/46/EF i teksten, hvori det hedder, at sådanne overførsler bør ske i overensstemmelse de gældende regler, som er fastsat i henholdsvis forordningen eller direktivet.
34. I overensstemmelse med formålsbegrænsningsprincippet⁽³⁵⁾ anbefaler EDPS også, at der indføres klare

grænser for, hvilke typer personoplysninger der kan udveksles, og at formålene, hvortil personoplysninger kan udveksles, præciseres.

4.5. Ansvarlighed og indberetning

35. Forslagets artikel 68 indeholder en række af Kommissionens indberetningsforpligtelser vedrørende gennemførelsen af forskellige elementer af den foreslåede forordning. EDPS anbefaler, at der også indføres en forpligtelse for ESMA til periodiske indberetninger om anvendelsen af dens undersøgelsesbeføjelser og specielt beføjelsen til at kræve oplysninger om telefonsamtaler og datatrafik. Kommissionen bør også på baggrund af rapportens konklusioner kunne fremsætte henstillinger, herunder eventuelt forslag om ændring af forordningen.

5. KONKLUSIONER

36. Nærværende forslag tillægger ESMA beføjelse til at »kræve oplysninger om telefonsamtaler og datatrafik« med henblik på at udføre opgaver i forbindelse med tilsynet med transaktionsregistre. For at kunne blive anset for nødvendig og forholdsmæssig skal beføjelsen til at kræve oplysninger om telefonsamtaler og datatrafik begrænses til, hvad der er passende til opfyldelsen af målet, og må ikke overskride grænsen for, hvad der er nødvendigt for at nå dette. Bestemmelsen i sin nuværende formulering opfylder ikke disse krav, da den er for bredt formuleret. Specielt er beføjelsens personlige og materielle afgrænsning og de omstændigheder og betingelser, under hvilke den kan anvendes, ikke tilstrækkeligt præciseret.
37. Selv om bemærkningerne i nærværende udtalelse er møntet på forslaget til forordning om OTC-derivater, er de også relevante for anvendelsen af den gældende lovgivning og for andre igangværende og eventuelle fremtidige forslag, der indeholder tilsvarende bestemmelser. Dette gælder navnlig, når den pågældende beføjelse — som det er tilfældet i det nærværende forslag — tillægges en EU-myndighed, uden at der henvises til de særlige betingelser og procedurer, der er fastlagt i national ret (f.eks. forslaget til forordning om ændring af forordning om kreditvurderingsbureauer).
38. På baggrund af ovenstående anbefaler EDPS, at lovgiveren:
- tydeligt anfører, hvilke typer telefonsamtaler og datatrafik transaktionsregistre skal opbevare og/eller stille til rådighed for de kompetente myndigheder, idet sådanne oplysninger skal være tilstrækkelige og relevante og ikke omfatte mere end det, der kræves til opfyldelse af de formål, hvortil de behandles;
 - begrænser beføjelsen til at kræve adgang til oplysninger om telefonsamtaler og datatrafik til kun at omfatte transaktionsregistre;

⁽³⁴⁾ En lignende præcisering er blevet indføjet i den ændrede udgave af den foreslåede forordning om ændring af forordning om kreditvurderingsbureauer, som blev vedtaget af Europa-Parlamentet i december 2010.

⁽³⁵⁾ Se artikel 6, stk. 1, litra b), i direktiv 95/46/EF og artikel 4, stk. 1, litra b) i forordning (EF) nr. 45/2001.

- ekspliciterer, at adgang til telefonsamtaler og datatrafik direkte fra telekommunikationsselskaber er udelukket;
 - begrænser adgangen til oplysninger om telefonsamtaler og datatrafik til klarlagte og alvorlige overtrædelser af den foreslåede forordning og til sager, hvor der foreligger en begrundet mistanke (der bør understøttes af konkrete oprindelige beviser) om, at der er begået en overtrædelse;
 - præciserer, at transaktionsregistre kun skal udlevere oplysninger om telefonsamtaler og datatrafik, når de anmodes herom ved en formel afgørelse, hvori bl.a. retten til at få afgørelsen prøvet ved en domstol fastslås;
 - kræver, at afgørelsen ikke kan træffes uden forudgående retslig tilladelse fra den pågældende medlemsstats nationale domstolsmyndighed (som minimum når en sådan tilladelse kræves ifølge national ret);
 - kræver, at Kommissionen vedtager gennemførelsesforanstaltninger, hvori det nærmere anføres, hvilke procedurer der skal følges, herunder passende sikkerhedsforanstaltninger og garantier.
39. Hvad angår andre aspekter af forslaget, henviser EDPS til sine bemærkninger i nærværende udtalelses afsnit 4. EDPS anbefaler navnlig, at lovgiveren:
- indføjer en henvisning til direktiv 95/46/EF og forordning (EF) nr. 45/2001 — som minimum i betragtningerne til forslaget til direktiv — og helst også i en substansbestemmelse, hvori det anføres, at bestemmelserne i forslaget til forordning ikke berører henholdsvis direktiv og forordning;
 - præciserer, hvilken type personoplysninger der kan behandles i henhold til forslaget i overensstemmelse med nødvendighedsprincippet (specielt i relation til artikel 6 og 67), anfører de formål, til hvilke personoplysninger kan behandles af de forskellige berørte myndigheder/enheder, og fastlægger præcise, nødvendige og forholdsmæssige datatilbageholdelsesperioder for ovennævnte behandling;
 - begrænser beføjelsen til gennemførelse af kontrolbesøg på stedet i henhold til artikel 61, stk. 2, litra c), og til pålæggelse af tvangsbøder i henhold til artikel 56 til kun at omfatte transaktionsregistre og andre *juridiske* personer, der klart og i alt væsentligt er knyttet til disse;
 - ekspliciterer, at internationale overførsler af personoplysninger skal ske i overensstemmelse med de relevante regler i forordning (EF) nr. 45/2001 og direktiv 95/46/EF, indfører klare grænser for, hvilken type personoplysninger der kan udveksles, og fastlægger de formål, til hvilke personoplysninger kan udveksles.
- Udfærdiget i Bruxelles, den 19. april 2011.
- Giovanni BUTTARELLI
*Den assisterende europæiske tilsynsførende for
databeskyttelse*

II

(Meddelelser)

MEDDELELSER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

EUROPA-KOMMISSIONEN

Meddelelse fra Kommissionen om de myndigheder, der er bemyndiget til at udstede oprindelsescertifikater i henhold til forordning (EF) nr. 620/2009

(2011/C 216/05)

Ved Rådets forordning (EF) nr. 617/2009 af 13. juli 2009, offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* L 182 af 15. juli 2009, blev der åbnet et toldkontingent for import af oksekød af høj kvalitet.

I artikel 7 i Kommissionens forordning (EF) nr. 620/2009 af 13. juli 2009 er det fastsat, at overgangen til fri omsætning af de produkter, der importeres under kontingentet, skal ske mod forelæggelse af et ægtheds-certifikat.

Følgende myndighed er bemyndiget til at udstede ægtheds-certifikater i henhold til forordningen.

Ministry of Agriculture and Forestry
Pastoral House
25 The Terrace
Wellington
NEW ZEALAND

Postadresse

Ministry of Agriculture and Forestry
PO Box 2526
Wellington 6140
NEW ZEALAND

Tlf. +64 48940100

Fax +64 48940720

E-mail: nzfsa.info@maf.govt.nz

Internet: <http://www.maf.govt.nz>

Ingen indsigelse mod en anmeldt fusion
(Sag COMP/M.6151 — PetroChina/INEOS/JV)

(EØS-relevant tekst)

(2011/C 216/06)

Den 13. maj 2011 besluttede Kommissionen ikke at gøre indsigelse mod ovennævnte anmeldte fusion og erklære den forenelig med fællesmarkedet. Beslutningen er truffet efter artikel 6, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004. Beslutningens fulde ordlyd foreligger kun på engelsk og vil blive offentliggjort, efter at eventuelle forretningshemmeligheder er udeladt. Den vil kunne ses:

- under fusioner på Kommissionens websted for konkurrence (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Dette websted giver forskellige muligheder for at finde de konkrete fusionsbeslutninger, idet de er opstillet efter bl.a. virksomhedens navn, sagsnummer, dato og sektor
 - i elektronisk form på EUR-Lex-webstedet (<http://eur-lex.europa.eu/da/index.htm>) under dokumentnummer 32011M6151. EUR-Lex giver online-adgang til EU-retten.
-

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

EUROPA-PARLAMENTET

REGULATIV OM AKTINDSIGT I EUROPA-PARLAMENTETS DOKUMENTER

Præsidiets afgørelse af 28. november 2001 ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾ ⁽⁴⁾

(2011/C 216/07)

EUROPA-PARLAMENTETS PRÆSIDIUM HAR —

under henvisning til artikel 15, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter, særlig artikel 11, 12 og 18,

under henvisning til artikel 23, stk. 2 og 12, artikel 103, stk. 1, og artikel 104 i Europa-Parlamentets forretningsorden, og

ud fra følgende betragtninger:

De generelle principper for aktindsigt er i overensstemmelse med artikel 15, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde fastlagt ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001.

Ved afgørelse af 13. november 2001 fastsatte Europa-Parlamentet i overensstemmelse med tidligere artikel 255, stk. 3, i EF-traktaten og artikel 18, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1049/2001 de nødvendige bestemmelser til gennemførelse af forordningen i sin forretningsorden.

I henhold til artikel 104, stk. 2, 3, og 4, i Europa-Parlamentets forretningsorden opstiller Præsidiets regler med henblik på at

oprette et register over Parlamentets dokumenter, fastsætter den nærmere fremgangsmåde for aktindsigt og fastlægger, hvilke organer der skal have kompetence til at behandle begæringer om aktindsigt.

Reglerne vedrørende gebyrer for udlevering af dokumenter bør tilpasses til artikel 10 i forordning (EF) nr. 1049/2001 for at fastsætte, hvilke supplerende omkostninger der skal afholdes af personer, som fremsætter begæring om udlevering af omfangsrige dokumenter.

Alle regler vedrørende den måde, hvorpå registret over Parlamentets dokumenter fungerer, bør samles i én afgørelse for at fremme gennemsækeligheden over for borgerne.

Forordning (EF) nr. 1049/2001 gør det ikke muligt at tage hensyn til, i hvilken egenskab den person, der ønsker aktindsigt, fremsætter begæringen herom, og de afgørelser, der vedtages i overensstemmelse med denne forordning, får virkning »erga omnes«. Parlamentets medlemmer og dets personale har imidlertid en privilegeret ret til aktindsigt, der er anerkendt i Parlamentets forretningsorden, finansforordningen, forordning (EF) nr. 45/2001 og tjenestemandsvedtægten, og som de kan anvende i stedet for at støtte sig til forordning (EF) nr. 1049/2001.

Forordning (EF) nr. 1049/2001 og denne afgørelse fastsætter heller ikke regler for institutionernes aktindsigt i deres respektive dokumenter og for fremsendelse af dokumenter mellem institutionerne. Reglerne herfor fastsættes ved interinstitutionelle aftaler.

Forordning (EF) nr. 1049/2001 omhandler aktindsigt i eksisterende dokumenter, mens anmodninger om information skal behandles på grundlag af andre bestemmelser.

⁽¹⁾ EFT C 374 af 29.12.2001, s. 1.

⁽²⁾ Konsolideret af Præsidiets den 3. maj 2004.

⁽³⁾ Ændret af Præsidiets den 26. september 2005 og offentliggjort i EUT C 289 af 22.11.2005, s. 6.

⁽⁴⁾ Ændret af Præsidiets den 22. juni 2011 og offentliggjort i EUT C 216 af 22.7.2011, s. 19.

Ved afgørelse af 8. marts 2010 har Præsidiets vedtaget en ny liste over de kategorier af Europa-Parlamentets dokumenter, der er direkte tilgængelige.

På baggrund af de senere års erfaringer i Parlamentet og udviklingen af Parlamentets websted er tekniske ændringer påkrævet —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

AFSNIT I

DET ELEKTRONISKE DOKUMENTREGISTER

Artikel 1

Oprettelse

1. Det elektroniske dokumentregister (herefter »registret«) oprettes med det formål at registrere Europa-Parlamentets dokumenter.

2. Registret indeholder henvisninger til dokumenter, som Parlamentet har udarbejdet eller modtaget (med forbehold af det følgende stykke) fra det tidspunkt, hvorfra forordning (EF) nr. 1049/2001 finder anvendelse ⁽¹⁾.

3. I medfør af artikel 10, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1049/2001 er det ikke nødvendigt at gøre dokumenter, som Europa-Parlamentet har modtaget fra de andre institutioner, tilgængelige i registret, hvis de i forvejen er lettilgængelige i de respektive institutioners elektroniske dokumentregister. Parlamentets register henviser i så fald til den pågældende institutions register.

4. Henvisningerne i registret udgør en identifikation af dokumenterne og indeholder ud over de oplysninger, som kræves i henhold til artikel 11, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1049/2001, for så vidt det er muligt, også oplysninger, der muliggør identifikation af den myndighed, hvorfra hvert enkelt dokument hidrører, og oplysninger om de sprog, hvorpå dokumentet findes, og om dokumentets status, kategori og opbevaringssted.

Artikel 2

Formål

Registret indrettes således, at

— dokumenterne kan identificeres på grundlag af et ensartet referencesystem

— dokumenterne, navnlig lovgivningsdokumenter, er direkte tilgængelige

— det oplyses, hvis et dokument ikke er direkte tilgængeligt i elektronisk form i medfør af artikel 4 og 9 i forordning (EF) nr. 1049/2001.

Artikel 3

Opgaver

Enheden for »Åbenhed — Aktindsigt i Dokumenter og Forbindelser med Interesserepræsentanter« (herefter »den kompetente enhed«) er ansvarlig for:

— kontrol med registreringen i registret af dokumenter, som Parlamentet udarbejder eller modtager

— modtagelse og behandling af skriftlige eller elektroniske begæringer om aktindsigt inden for en frist på 15 arbejdsdage, der eventuelt kan forlænges

— fremsendelse af en bekræftelse af modtagelsen

— bistand til den, der har fremsat begæringen, med det formål at præcisere indholdet af begæringen samt dialog med den pågældende i tilfælde af begæring om meget lange eller komplekse dokumenter

— vejledning af den, der har fremsat begæringen, om adgang til dokumenter, der allerede er offentliggjort

— koordinering af svaret med den tjenestegren, der har udarbejdet eller er i besiddelse af dokumentet, eller med den bemyndigede person, når begæringen vedrører et dokument, der ikke findes i registret, eller et dokument, som er undergivet begrænsningerne i artikel 4 og 9 i forordning (EF) nr. 1049/2001

— høring af tredjemand under anvendelse af artikel 4, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1049/2001.

Artikel 4

Indførelse af dokumenter i det elektroniske dokumentregister

1. Henvisningerne til dokumenterne indføres i registret i overensstemmelse med generalsekretærens instrukser, der giver maksimal sikkerhed for, at det er muligt at finde frem til dokumenterne. Registrets dækningsgrad udvides gradvis. Den bekendtgøres på registrets hjemmeside på webstedet Europarl.

2. Ansvar for, at Parlamentets dokumenter, som defineret i forretningsordenens artikel 104, stk. 2, indføres i registret, påhviler det organ eller den tjenestegren, der har udarbejdet dokumentet.

⁽¹⁾ Den 3. december 2001.

3. Dokumenter, der udarbejdes i forbindelse med lovgivningsmæssige procedurer eller som led i det parlamentariske virke, indføres i registret, når de er indgivet eller offentliggjort.

4. Andre dokumenter, som henhører under Generalsekretariatets administrative tjenestegrenes kompetence, indføres i registret efter generalsekretærens instrukser og så vidt det er muligt.

5. Henvisninger til dokumenter fra en tredjemand, som denne er defineret i artikel 3 i forordning (EF) nr. 1049/2001, indføres i registret af den tjenestegren, som dokumenterne er stilet til.

Artikel 5

Dokumenter, der er direkte tilgængelige

1. Alle dokumenter, som Parlamentet udarbejder eller modtager i forbindelse med lovgivningsmæssige procedurer, skal være direkte tilgængelige for borgerne i elektronisk form, dog med forbehold af de begrænsninger, der følger af artikel 4 og 9 i forordning (EF) nr. 1049/2001.

2. Parlamentet giver elektronisk adgang til alle lovgivningsdokumenter, som omhandlet i artikel 12, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1049/2001, gennem registret eller på webstedet Europarl.

3. Det fastlægges i en liste, der vedtages af Præsidiets og offentliggøres på webstedet Europarl, hvilke kategorier af dokumenter der er direkte tilgængelige. Denne liste begrænser ikke retten til aktindsigt i dokumenter, der ikke indgår i de kategorier, som er medtaget i listen, da der kan gives adgang til de pågældende dokumenter efter skriftlig begæring.

Artikel 6

Dokumenter, hvori der kan gives aktindsigt efter begæring

1. Dokumenter, som Parlamentet udarbejder eller modtager uden for de lovgivningsmæssige procedurer, er så vidt muligt direkte tilgængelige for borgerne gennem registret, dog med forbehold af de begrænsninger, der følger af artikel 4 og 9 i forordning (EF) nr. 1049/2001.

2. Når det ikke er muligt at få direkte adgang til hele teksten i et dokument indført i registret, enten fordi dokumentet ikke er til rådighed i elektronisk form, eller fordi undtagelserne i artikel 4 og 9 i forordning (EF) nr. 1049/2001 finder anvendelse, kan den, der ønsker aktindsigt, fremsætte begæring herom enten skriftligt eller ved hjælp af den elektroniske formular, der forefindes på registrets hjemmeside i Europarl.

3. Dokumenter, som Parlamentet har udarbejdet eller modtaget før ikrafttrædelsen af forordning (EF) nr. 1049/2001, og hvortil der derfor ikke er henvisninger i registret, er tilgængelige efter skriftlig eller elektronisk begæring, dog med forbehold af de begrænsninger, der følger af forordningens artikel 4 og 9.

4. Parlamentet yder borgerne vejledning online vedrørende den nærmere fremgangsmåde for fremsættelse af begæringer om aktindsigt.

AFSNIT II

OPRINDELIGE BEGÆRINGER

Artikel 7

Begæringer, der er omfattet af regulativet

Regulativet finder anvendelse på enhver begæring om aktindsigt i et dokument fra Europa-Parlamentet, der er fremsat under anvendelse af den formular, som findes på det elektroniske dokumentregisters hjemmeside, eller med eksplicit henvisning til retten til aktindsigt, som fastsat ved forordning (EF) nr. 1049/2001. Dog er begæringer, som er baseret på en særlig adgangsret, som indført ved navnlig Parlamentets forretningsorden, finansforordningen, forordning (EF) nr. 45/2001 om beskyttelse af personoplysninger og tjenstemandsvedtægten, ikke omfattet af dette direktiv.

Artikel 8

Indgivelse af begæringer om aktindsigt

1. Begæring om aktindsigt indgives skriftligt, pr. fax eller elektronisk på et af de sprog, der er omhandlet i artikel 342 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

2. Begæringer i elektronisk form indgives så vidt muligt under anvendelse af den elektroniske formular, der forefindes på registrets hjemmeside og den online-vejledning, som er indført for at gøre det lettere at fremsætte en sådan begæring.

3. Begæringen skal være affattet tilstrækkelig præcist og skal navnlig indeholde de oplysninger, som er nødvendige for at identificere det eller de ønskede dokumenter, samt navn og adresse på den, der fremsætter begæringen.

4. Er en begæring ikke tilstrækkelig præcis, anmoder Parlamentet den, der har fremsat begæringen, om at præcisere denne og bistår vedkommende hermed, jf. artikel 6, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1049/2001.

Artikel 9

Behandling af oprindelige begæringer

1. Enhver begæring om aktindsigt i et dokument, som Parlamentet er i besiddelse af, fremsendes samme dag, som den registreres, til den kompetente enhed, der bekræfter modtagelsen, udarbejder et svar og giver aktindsigt i dokumentet inden for den fastsatte frist.

2. Vedrører begæringen et dokument, som Parlamentet har udarbejdet, og som en af undtagelserne i artikel 4 i forordning (EF) nr. 1049/2001 finder anvendelse på, eller er det nødvendigt at identificere eller finde frem til det pågældende dokument, henvender den kompetente enhed sig til den tjenestegren eller det organ, der har udarbejdet dokumentet. Tjenestegrenen eller organet fremsætter inden fem arbejdsdage forslag til den videre behandling af begæringen.

Artikel 10

Høring af tredjemand

1. Vedrører begæringen dokumenter fra tredjemand, undersøger den kompetente enhed, eventuelt sammen med den tjenestegren, der er i besiddelse af de pågældende dokumenter, om en af undtagelserne i artikel 4 eller 9 i forordning (EF) nr. 1049/2001 finder anvendelse.

2. Viser undersøgelsen, at der må gives afslag på aktindsigt i de pågældende dokumenter på grundlag af en af undtagelserne i artikel 4 i forordning (EF) nr. 1049/2001, fremsendes det negative svar til den, der har fremsat begæringen om aktindsigt, uden at den tredjemand, hvorfra dokumenterne hidrører, høres.

3. Den kompetente enhed efterkommer begæringen om aktindsigt uden at høre tredjemand, når:

— det eller de pågældende dokumenter allerede er gjort offentligt tilgængelige af den, fra hvem dokumenterne hidrører, i overensstemmelse med bestemmelserne i forordning (EF) nr. 1049/2001 eller tilsvarende bestemmelser

— offentliggørelsen af dokumenternes indhold eller eventuelt dele heraf ikke klart skader en af de interesser, der er omhandlet i artikel 4 og 9 i forordning (EF) nr. 1049/2001.

4. I alle andre tilfælde høres tredjemand, som har en frist på fem arbejdsdage til at gøre indsigelse for at afgøre, om en af undtagelserne i artikel 4 eller 9 i forordning (EF) nr. 1049/2001 finder anvendelse.

5. Foreligger der ikke et svar inden for den fastsatte frist, eller er det ikke muligt at finde frem til eller identificere den tredjemand, hvorfra dokumentet eller dokumenterne hidrører, træffer Parlamentet afgørelse i overensstemmelse med undtagelsesordningen i artikel 4 i forordning (EF) nr. 1049/2001 under hensyntagen til tredjemands legitime interesser på grundlag af de oplysninger, Parlamentet er i besiddelse af.

Artikel 11

Svarfrist

1. Når der gives aktindsigt, udleverer den kompetente enhed de pågældende dokumenter inden 15 arbejdsdage efter registreringen af begæringen.

2. Hvis Parlamentet ikke kan give aktindsigt i de ønskede dokumenter, begrundes det skriftligt, hvorfor der gives helt eller delvist afslag, og oplyses den, der har ønsket aktindsigt, om retten til at genfremsætte begæringen.

3. Den, der har fremsat begæringen, har i så fald 15 arbejdsdage fra modtagelsen af svaret til at genfremsætte begæringen.

4. I undtagelsestilfælde, hvor begæringen vedrører meget lange dokumenter, eller hvis der er tale om et meget stort antal dokumenter, kan den i stk. 1 nævnte frist forlænges med yderligere 15 arbejdsdage, forudsat at den, der har fremsat begæringen, på forhånd underrettes herom og gives en nærmere begrundelse.

5. Har Parlamentet ikke afgivet svar inden for den fastsatte frist, kan den, der har fremsat begæringen, genfremsætte denne.

Artikel 12

Kompetent myndighed

1. De oprindelige begæringer, der indgives til Parlamentet, behandles af generalsekretæren under ansvar over for den næstformand, der er ansvarlig for tilsynet med behandlingen af begæringer om aktindsigt, jf. forretningsordenens artikel 104, stk. 4 og 6.

2. Svar, hvorved oprindelige begæringer tages til følge, fremsendes til den, der har fremsat begæringen, af generalsekretæren eller den kompetente enhed under generalsekretærens myndighed.

3. Generalsekretæren træffer afgørelse om afslag på oprindelige begæring efter forslag fra den kompetente enhed og efter høring af det organ, der har udarbejdet dokumentet. Afgørelsen begrundes. Enhver afgørelse om afslag fremsendes til orientering til den ansvarlige næstformand.

4. Generalsekretæren eller den kompetente enhed kan til enhver tid anmode Juridisk Tjeneste og/eller den databeskyttelsesansvarlige om en udtalelse om den videre behandling af en begæring om aktindsigt.

AFSNIT III

GENFREMSATTE BEGÆRINGER

Artikel 13

Genfremsettelse af begæring

1. Genfremsettelse af en begæring om aktindsigt skal ske inden 15 arbejdsdage efter modtagelsen af et svar, hvorved der gives helt eller delvis afslag på aktindsigt i det ønskede dokument, eller efter svarfristens udløb, hvis der ikke er givet noget svar på den oprindelige begæring.

2. Genfremsatte begæring skal opfylde de formelle krav til oprindelige begæring i artikel 8 i denne afgørelse.

Artikel 14

Behandling og høring

1. Genfremsatte begæring registreres, og eventuelle høring gennemføres efter den fremgangsmåde, der er fastsat i artikel 9 og 10 i denne afgørelse.

2. Inden 15 arbejdsdage efter registreringen af begæringen giver Parlamentet enten aktindsigt i dokumentet eller begrundet skriftligt eller ad elektronisk vej, hvorfor begæringen helt eller delvis afslås.

3. I undtagelsestilfælde, hvor begæringen vedrører meget lange dokumenter, eller hvis der er tale om et meget stort antal dokumenter, kan den i stk. 2 nævnte frist forlænges med yderligere 15 arbejdsdage, forudsat at den, der har fremsat begæringen, på forhånd underrettes herom og gives en nærmere begrundelse.

Artikel 15

Kompetent myndighed

1. Bemyndigelsen til at svare på genfremsatte begæring ligger hos Præsidiets. Den næstformand, der er ansvarlig for tilsynet med behandlingen af begæring om aktindsigt, træffer afgørelse om genfremsatte begæring på vegne af Præsidiets og under Præsidiets bemyndigelse.

2. Næstformanden er forpligtet til at underrette Præsidiets om sin afgørelse på Præsidiets første møde, efter at afgørelsen er blevet truffet, og efter at den, der har fremsat begæringen, er blevet underrettet. Hvis næstformanden skønner det nødvendigt, kan han inden for de fastsatte frister forelægge forslaget til afgørelse for Præsidiets, især hvis svaret rejser principspørgsmål om Europa-Parlamentets åbenhed. Næstformanden skal rette sig efter Præsidiets afgørelse i sit svar til den, der har fremsat begæringen.

3. Næstformanden og Præsidiets træffer afgørelse på grundlag af det forslag, som generalsekretæren har pålagt den kompetente enhed at udarbejde. Enheden kan anmode den databeskyttelsesansvarlige om en udtalelse, som skal afgives inden for tre arbejdsdage.

4. Juridisk Tjeneste kan anmodes om at behandle udkastet til svar og afgiver i givet fald udtalelse inden for tre arbejdsdage.

Artikel 16

Adgang til klage og domstolsprøvelse

1. Afslår Parlamentet helt eller delvis en begæring om aktindsigt, oplyser det den, der har fremsat begæringen, om mulighederne for domstolsprøvelse af dets afgørelse og/eller klage til Ombudsmanden efter reglerne i artikel 263 og 228 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

2. Er der ikke afgivet svar inden for den fastsatte frist, anses dette for et afslag, og den, der har fremsat begæringen, kan herefter iværksætte domstolsprøvelse eller indgive klage efter bestemmelserne i stk. 1.

AFSNIT IV

INDFØRELSE I DET ELEKTRONISKE DOKUMENTREGISTER AF OG AKTINDSIGT I FØLSOMME DOKUMENTER

Artikel 17

Indførelse af følsomme dokumenter i det elektroniske dokumentregister

1. Følsomme dokumenter, som defineret i artikel 9 i forordning (EF) nr. 1049/2001, indføres i registret, hvis den, fra hvem dokumentet hidrører, giver sit samtykke. De personer eller organer i Parlamentet, der modtager det følsomme dokument fra tredjemand, vurderer, hvilke henvisninger der kan gives til dokumentet i registret. De pågældende personer eller organer rådfører sig med den næstformand, der er ansvarlig for tilsynet med behandlingen af begæring om aktindsigt, generalsekretæren eller i givet fald formanden for det berørte parlamentsudvalg.

2. Ethvert dokument, som Parlamentet udarbejder, og hvori der henvises til et følsomt dokument, indføres kun i registret med tilladelse fra næstformanden med ansvar for tilsynet med behandlingen af begæringer om aktindsigt. Henvisningerne til et sådant dokument fastlægges på samme betingelser som fastsat i stk. 1.

Artikel 18

Behandling af begæringer om aktindsigt i følsomme dokumenter

Generalsekretæren forelægger begæringer om aktindsigt i følsomme dokumenter for den næstformand, der er ansvarlig for tilsynet med behandlingen af begæringer om aktindsigt, og som har bemyndigelse til at træffe afgørelse om oprindelige begæringer. Bemyndigelsen til at træffe afgørelse om genfremsatte begæringer ligger hos Præsidiumet, der kan delegerer kompetencen til formanden. Den ansvarlige næstformand og Præsidiumet eller formanden rådfører sig med generalsekretæren eller i givet fald formanden for det berørte parlamentsudvalg. Der gælder de samme betingelser og frister som for de øvrige begæringer om aktindsigt.

Artikel 19

Personer, der har ret til at få kendskab til følsomme dokumenter

Følgende personer har ret til at få kendskab til følsomme dokumenter ved behandlingen af begæringer om aktindsigt heri: formanden, den næstformand, der er ansvarlig for tilsynet med behandlingen af begæringer om aktindsigt, formanden for det direkte berørte parlamentsudvalg, generalsekretæren og behørigt bemyndiget personale i den kompetente enhed, medmindre der kræves særlig tilladelse i henhold til aftaler indgået med de andre institutioner.

Artikel 20

Beskyttelse af følsomme dokumenter

Følsomme dokumenter er undergivet strenge sikkerhedsregler, således at det sikres, at de behandles fortroligt i Parlamentet. Til

dette formål tages der i disse regler hensyn til de interinstitutionelle aftaler.

AFSNIT V

UDLEVERING AF DOKUMENTER

Artikel 21

Gebyrer

1. Som supplement til bestemmelserne i artikel 10, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1049/2001 kan den, der har fremsat begæring om aktindsigt, pålægges et gebyr på 0,10 euro pr. side plus porto for dokumenter på mere end 20 sider. Gebyret for andre medieformer fastsættes af generalsekretæren fra sag til sag, men må ikke overstige et rimeligt beløb.

2. Publikationer er ikke omfattet af denne afgørelse, men har deres egen gebyrordning.

AFSNIT VI

ANVENDELSE

Artikel 22

Anvendelse

Denne afgørelse anvendes under overholdelse og med forbehold af bestemmelserne i forordning (EF) nr. 1049/2001 og Europa-Parlamentets forretningsorden.

Artikel 23

Revision

Afgørelsen tages op til revision, mindst hver gang forordning (EF) nr. 1049/2001 ændres.

Artikel 24

Ikrafttrædelse

Afgørelsen træder i kraft på datoen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Den 29. december 2001, den 22. november 2005 og den 22. juli 2011.

EUROPA-KOMMISSIONEN

Euroens vekselkurs ⁽¹⁾

21. juli 2011

(2011/C 216/08)

1 euro =

Valuta			Kurs	Valuta			Kurs
USD	amerikanske dollar	1,4222	AUD	australske dollar	1,3246		
JPY	japanske yen	112,09	CAD	canadiske dollar	1,3447		
DKK	danske kroner	7,4542	HKD	hongkongske dollar	11,0832		
GBP	pund sterling	0,87870	NZD	newzealandske dollar	1,6579		
SEK	svenske kroner	9,1008	SGD	singaporeanske dollar	1,7237		
CHF	schweiziske franc	1,1690	KRW	sydkoreanske won	1 500,67		
ISK	islandske kroner		ZAR	sydafrikanske rand	9,7335		
NOK	norske kroner	7,7750	CNY	kinesiske renminbi yuan	9,1817		
BGN	bulgarske lev	1,9558	HRK	kroatiske kuna	7,4552		
CZK	tjekkiske koruna	24,411	IDR	indonesiske rupiah	12 154,10		
HUF	ungarske forint	267,93	MYR	malaysiske ringgit	4,2638		
LTL	litauiske litas	3,4528	PHP	filippinske pesos	60,641		
LVL	lettiske lats	0,7094	RUB	russiske rubler	39,7000		
PLN	polske zloty	3,9955	THB	thailandske bath	42,538		
RON	rumænske leu	4,2560	BRL	brasilianske real	2,2188		
TRY	tyrkiske lira	2,3793	MXN	mexicanske pesos	16,5622		
			INR	indiske rupee	63,2950		

⁽¹⁾ Kilde: Referencekurs offentliggjort af Den Europæiske Centralbank.

OPLYSNINGER FRA MEDLEMSSTATERNE

Ajourføring af listen over opholdstilladelser, jf. artikel 2, nr. 15, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 562/2006 af 15. marts 2006 om indførelse af en fællesskabskodeks for personers grænsepassage (Schengen-grænsekodeks) (EUT C 247 af 13.10.2006, s. 1; EUT C 153 af 6.7.2007, s. 5; EUT C 192 af 18.8.2007, s. 11; EUT C 271 af 14.11.2007, s. 14; EUT C 57 af 1.3.2008, s. 31; EUT C 134 af 31.5.2008, s. 14; EUT C 207 af 14.8.2008, s. 12; EUT C 331 af 21.12.2008, s. 13; EUT C 3 af 8.1.2009, s. 5; EUT C 64 af 19.3.2009, s. 15; EUT C 198 af 22.8.2009, s. 9; EUT C 239 af 6.10.2009, s. 2; EUT C 298 af 8.12.2009, s. 15; EUT C 308 af 18.12.2009, s. 20; EUT C 35 af 12.2.2010, s. 5; EUT C 82 af 30.3.2010, s. 26; EUT C 103 af 22.4.2010, s. 8; EUT C 108 af 7.4.2011, s. 6; EUT C 157 af 27.5.2011, s. 5; EUT C 201 af 8.7.2011, s. 1)

(2011/C 216/09)

Offentliggørelsen af listen over opholdstilladelser som omhandlet i artikel 2, nr. 15, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 562/2006 af 15. marts 2006 om indførelse af en fællesskabskodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks) er baseret på de oplysninger, medlemsstaterne meddeler Kommissionen i overensstemmelse med artikel 34 i Schengengrænsekodeksen.

Ud over de oplysninger, der offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*, findes der på webstedet for Generaldirektoratet for Indre Anliggender oplysninger, der ajourføres hver måned.

ITALIEN

Erstatter den liste, der er offentliggjort i EUT C 201 af 8.7.2011

1. Opholdstilladelser, der udstedes i henhold til den ensartede udformning

- Opholdstilladelser med midlertidig gyldighed: fra 3 måneder og op til højst 3 år. De udstedes af følgende årsager:
 - Affidamento (Udstedes til et barn, som er udenlandsk statsborger, og som midlertidigt ikke har ordentlige forhold)
 - Motivi umanitari (Humanitære årsager)
 - Motivi religiosi (Religiøse årsager)
 - Studio (Studieformål)
 - Missione (Udstedes til udenlandske statsborgere, som er rejst ind i Italien med et visum til en »mission« med henblik på et midlertidigt ophold)
 - Asilo politico (Politisk asyl)
 - Apolidia (Statsløse personer)
 - Tirocinio formazione professionale (Lærlingeuddannelse)
 - Riacquisto cittadinanza italiana (Udstedes til en udenlandsk statsborger, som venter på at få tildelt eller anerkendt italiensk statsborgerskab)
 - Ricerca scientifica (Videnskabelig forskning)
 - Attesa occupazione (Forud for beskæftigelse)

- Lavoro autonomo (Selvstændig)
 - Lavoro subordinato (Beskæftigelse)
 - Lavoro subordinato stagionale (Sæsonbeskæftigelse)
 - Famiglia (Familie)
 - Famiglia minore 14-18 (Opholdstilladelse til familiens børn i alderen 14-18 år)
 - Volontariato (Frivilligt arbejde)
 - Protezione sussidiaria (permesso di soggiorno rilasciato ai sensi del D.L. n. 251 del 19 novembre 2007 in recepimento della Direttiva n. 83/2004/CE) (Subsidiær beskyttelse (opholdstilladelse udstedt i henhold til dekret nr. 251 af 19 november 2007 til gennemførelse af direktiv nr. 83/2004/EF)
 - Permesso di soggiorno CE per lungo soggiornanti con una validità permanente (Permanent gyldig EF-opholdstilladelse for fastboende udlændinge)
2. Alle andre dokumenter, der udstedes til tredjelandstatsborgere, og som har samme værdi som en opholdstilladelse
- Opholdstilladelser udstedt i papirformat (med hjemmel i national lovgivning), hvis gyldighed kan variere fra under 3 måneder, og indtil der ikke længere er behov for dem:
- Carta di soggiorno con validità permanente e rilasciata prima dell'entrata in vigore del decreto legislativo 8 gennaio 2007, n. 3 che attua la direttiva 2003/109/CE per i soggiornanti di lungo periodo, equiparata dal decreto legislativo al permesso di soggiorno CE per i soggiornanti di lungo periodo (Opholdskort med permanent gyldighed, der er udstedt inden ikrafttrædelsen af lovdekret nr. 3 af 8 januar 2007 i overensstemmelse med direktiv 2003/109/EF om tredjelandstatsborgeres status som fastboende udlænding, og som sidestilles hermed ved lovdekretet om EF-opholdstilladelser for fastboende udlændinge)
 - Carta di soggiorno per familiari di cittadini dell'UE che sono i cittadini di paesi terzi con validità fino a cinque anni (opholdskort for familiemedlemmer til EU-borgere, som er tredjelandstatsborgere — gyldig i op til fem år)
 - Carta d'identità M.A.E.: (identitetskort udstedt af det italienske udenrigsministerium)
 - Mod. 1 (blå) Corpo diplomatico accreditato e consorti titolari di passaporto diplomatico (Model 1 (blå) Akkrediterede medlemmer af det diplomatiske korps og deres ægtefælle, der er indehavere af et diplomatpas)
 - Mod. 2 (verde) Corpo consolare titolare di passaporto diplomatico (Model 2 (grøn) Medlemmer af det diplomatiske korps, der er indehavere af et diplomatpas)
 - Mod. 3 (Orange) Funzionari II FAO titolari di passaporto diplomatico, di servizio o ordinario (Model 3 (orange) Ansatte ved FAO i kategori II, der er indehavere af et diplomatpas, et tjenestepas eller et almindeligt pas)
 - Mod. 4 (Orange) Impiegati tecnico-amministrativi presso Rappresentanze diplomatiche titolari di passaporto di servizio (Model 4 (orange) Teknisk og administrativt personale ved de diplomatiske repræsentationer, der er indehavere af et tjenestepas)
 - Mod. 5 (Orange) Impiegati consolari titolari di passaporto di servizio (Model 5 (orange) Konsulatsejbedsmænd, der er indehavere af et tjenestepas)

- Mod. 7 (grigio) Personale di servizio presso Rappresentanze diplomatiche titolare di passaporto di servizio (Model 7 (grå) Tjenestepersonale ved de diplomatiske repræsentationer, der er indehavere af et tjenestepas)
- Mod. 8 (grigio) Personale di servizio presso Rappresentanze Consolari titolare di passaporto di servizio (Model 8 (grey) Domestic staff of consular representations that hold a service passport)
- Mod. 11 (beige) Funzionari delle Organizzazioni internazionali, Consoli Onorari, impiegati locali, personale di servizio assunto all'estero e venuto al seguito, familiari Corpo Diplomatico e Organizzazioni Internazionali titolari di passaporto ordinario (Model 11 (beige) Ansatte i internationale organisationer, honorære konsuler, lokalt ansatte, tjenestepersonale, der er blevet ansat i udlandet og er fulgt med arbejdsgiveren, familiemedlemmer til ansatte i det diplomatiske korps og internationale organisationer, der er indehavere af et almindeligt pas).

NB: Model 6 (orange) og 9 (grøn) til henholdsvis personale i internationale organisationer, der ikke nyder nogen form for immunitet, og til udenlandske honorære konsuler udstedes ikke længere og er afløst af model 11. Disse dokumenter er imidlertid gyldige indtil den anførte udløbsdato.

Følgende tilføjes på bagsiden af id-kort: dette id-kort fritager indehaveren for at have en opholdstilladelse, og sammen med et gyldigt rejsedokument giver det indehaveren ret til at indrejse på en hvilken som helst Schengenstats område.

- Liste over deltagere i skolerejser inden for Den Europæiske Union.
-

Medlemsstaternes oplysninger om statsstøtte, der ydes i henhold til Kommissionens forordning (EF) nr. 1857/2006 om anvendelse af traktatens artikel 87 og 88 på statsstøtte til små og mellemstore virksomheder, der beskæftiger sig med produktion af landbrugsprodukter, og om ændring af forordning (EF) nr. 70/2001

(2011/C 216/10)

Støtte nr.: SA.33161 (11/XA)

Medlemsstat: Nederlandene

Region: Noord-Brabant

Støtteordningens betegnelse eller navnet på den virksomhed, der modtager individuel støtte: Subsidieverlening project „Fosfaat, natuur en landbouw”

Retsgrundlag:

— Algemene wet bestuursrecht

— Subsidieverordening inrichting landelijk gebied 2007 (provincie Noord-Brabant)

— Tijdelijke subsidieregeling inrichting landelijk gebied

— Beschikking betreffende de toekenning van een subsidie voor het project „Fosfaat, natuur en landbouw”

Forventede årlige udgifter til ordningen eller det samlede individuelle støttebeløb: Samlet ad hoc-støttebeløb til virksomheden: 0,09 EUR (mio.)

Maksimal støtteintensitet: 100 %

Gennemførelsesdato: —

Ordningens eller det individuelle støtteprojekts varighed: Indtil 31. december 2013

Målet med støtten: Teknisk bistand (art. 15 i forordning (EF) nr. 1857/2006)

Berørt(e) sektor(er): Husdyravl

Den støttetildelende myndigheds navn og adresse:

Provincie Noord-Brabant
Brabantlaan 1
Postbus 90151
5200 MC 's-Hertogenbosch
NEDERLAND

Waterschap De Dommel
Bosscheweg 56
Postbus 10001
5280 DA Boxtel
NEDERLAND

Websted:

<http://www.brabant.nl/politiek-en-bestuur/gedeputeerde-staten/bestuursinformatie/bekendmakingen/water/bekendmaking-subsidieverlening-zlto-de-hilver.aspx>

Andre oplysninger: —

Støtte nr.: SA.33263 (11/XA)

Medlemsstat: Italien

Region: Lazio

Støtteordningens betegnelse eller navnet på den virksomhed, der modtager individuel støtte: Intervento contributivo regionale riferito a estirpazioni o capitozzature di piante di actinidia colpite da cancro batterico causato da «Pseudomonas syringae pv. actinidiae».

Retsgrundlag:

L.R. 16 marzo 2011, n. 2 «Misure di intervento a favore delle piccole e medie imprese agricole per la prevenzione ed eradicazione di fitopatie e infestazioni parassitarie».

DGR del 24 giugno 2011 n. 301, «L.R. 16 marzo 2011, n. 2 «Misure di intervento a favore delle piccole e medie imprese agricole per la prevenzione ed eradicazione di fitopatie e infestazioni parassitarie». Programma regionale di intervento contributivo riferito a estirpazioni o capitozzature di piante di actinidia ...»

Forventede årlige udgifter til ordningen eller det samlede individuelle støttebeløb: Ordningens planlagte samlede årlige budget: 1 EUR (mio.)

Maksimal støtteintensitet: 100 %

Gennemførelsesdato: —

Ordningens eller det individuelle støtteprojekts varighed:
21. juli 2011-30. juni 2013

Målet med støtten: Plantesygdomme -skadedyrsangreb (art. 10 i forordning (EF) nr. 1857/2006)

Berørt(e) sektor(er): Plante- og husdyravl, jagt og serviceydelser i forbindelse hermed

Den støttetildelende myndigheds navn og adresse:

Regione Lazio

Dipartimento Istituzionale e Territorio
Direzione regionale Agricoltura
Via C. Colombo 212
00147 Roma RM
ITALIA

Websted:

<http://www.agricoltura.regione.lazio.it>

Andre oplysninger: —

Bekendtgørelse fra Kommissionen i henhold til artikel 16, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1008/2008 om fælles regler for driften af lufttrafiktjenester i Fællesskabet**Forpligtelse til offentlig tjeneste vedrørende ruteflyvning**

(EØS-relevant tekst)

(2011/C 216/11)

Medlemsstat	Frankrig
Rute	Le Havre-Lyon (Saint-Exupéry)
Datoen, hvor forpligtelsen til offentlig tjeneste træder i kraft	Dagen efter offentliggørelsen af denne bekendtgørelse
Adresse, hvor teksten og eventuelle relevante oplysninger og/eller eventuel relevant dokumentation vedrørende forpligtelsen til offentlig tjeneste stilles til rådighed	Arrêté du 14 juin 2011 modifiant l'arrêté du 4 juin 2009 relatif à l'imposition d'obligations de service public sur les services aériens réguliers entre Le Havre et Lyon (Saint-Exupéry) (Bekendtgørelse af 14. juni 2011 om ændring af bekendtgørelse af 4. juni 2009 om forpligtelse til offentlig tjeneste vedrørende ruteflyvning mellem Le Havre og Lyon (Saint-Exupéry)) NOR: DEVA1115672A http://www.legifrance.gouv.fr/initRechTexte.do Yderligere oplysninger: Direction générale de l'aviation civile DTA/SDT/T2 50 rue Henry Farman 75720 Paris Cedex 15 FRANCE Tlf. +33 158094321 E-mail: osp-compagnies.dta@aviation-civile.gouv.fr

V

*(Øvrige meddelelser)*PROCEDURER VEDRØRENDE GENNEMFØRELSEN AF
KONKURRENCEPOLITIKKEN

EUROPA-KOMMISSIONEN

Anmeldelse af en planlagt fusion**(Sag COMP/M.6313 — Ashland/International Specialty Products)****(EØS-relevant tekst)**

(2011/C 216/12)

1. Den 14. juli 2011 modtog Kommissionen i overensstemmelse med artikel 4 i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 ⁽¹⁾ anmeldelse af en planlagt fusion, hvorved Ashland Inc («Ashland», USA) gennem opkøb af aktier erhverver kontrol med hele International Specialty Products Inc («ISP», USA), jf. Fusionsforordningens artikel 3, stk. 1, litra b).

2. De deltagende virksomheder er aktive på følgende områder:

- Ashland: produktion og salg af kompositpolymerer, binde- og klæbemidler, systemer til behandling af proces- og brugsvand, celluloseæter, smøremidler, kemikalier til biler, og
- ISP: produktion og salg af specialkemikalier til forbrugere og industrimarkedet, herunder produkter til personlig pleje, farmaceutiske produkter og fødevarer, drikkevarer, midler til hjemmepleje, overfladebehandlingsmidler og limprodukter, energi, landbrug, plastic og dæk.

3. Efter en foreløbig gennemgang af sagen finder Kommissionen, at den anmeldte fusion muligvis falder ind under EF-fusionsforordningen. Den har dog endnu ikke taget endelig stilling hertil.

4. Kommissionen opfordrer hermed alle interesserede til at fremsætte deres eventuelle bemærkninger til den planlagte fusion.

Bemærkningerne skal være Kommissionen i hænde senest ti dage efter offentliggørelsen af denne meddelelse og kan med angivelse af sagsnummer COMP/M.6313 — Ashland/International Specialty Products sendes til Kommissionen pr. fax (+32 22964301), pr. e-mail til adressen COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu eller pr. brev til følgende adresse:

Europa-Kommissionen
Generaldirektoratet for Konkurrence
Registreringskontoret for Fusioner
J-70
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ EUT L 24 af 29.1.2004, s. 1 («EF-Fusionsforordningen»).

Anmeldelse af en planlagt fusion
(Sag COMP/M.6276 — AIF VII Euro Holdings/Ascometal)
Behandles eventuelt efter den forenklede procedure

(EØS-relevant tekst)

(2011/C 216/13)

1. Den 15. juli 2011 modtog Kommissionen i overensstemmelse med artikel 4 i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 ⁽¹⁾ anmeldelse af en planlagt fusion, hvorved AIF VII Euro Holdings, L.P. (»AIF VII«) — som er en investeringsfond under Apollo Management VII L.P., der er et datterselskab af Apollo Management L.P. (under ét »Apollo«, USA) — gennem opkøb af aktier overtager kontrollen over hele Ascometal SA (Frankrig) fra Sideris Steel S.A.S., som er et indirekte datterselskab af Lucchini SpA, der indgår i OAO Severstal-koncernen, jf. Fusionsforordningens artikel 3, stk. 1, litra b).

2. De deltagende virksomheder er aktive på følgende områder:

- Apollo: investering i virksomheder inden for forskellige brancher overalt i verden, bl.a. inden for kemikalier, krydstogter, logistik, papir, emballage og ejendomsmægling
- Ascometal: produktion af lange specialprodukter (halvfabrikata, varmvalsede produkter og koldvalsede færdigprodukter) af legeret og ulegeret stål.

3. Efter en foreløbig gennemgang af sagen finder Kommissionen, at den anmeldte fusion muligvis falder ind under EF-fusionsforordningen. Den har dog endnu ikke taget endelig stilling hertil. Det bemærkes, at denne sag eventuelt vil blive behandlet efter den forenklede procedure i overensstemmelse med Kommissionens meddelelse om en forenklet procedure til behandling af visse fusioner efter EF-fusionsforordningen ⁽²⁾.

4. Kommissionen opfordrer hermed alle interesserede til at fremsætte deres eventuelle bemærkninger til den planlagte fusion.

Bemærkningerne skal være Kommissionen i hænde senest ti dage efter offentliggørelsen af denne meddelelse og kan med angivelse af sagsnummer COMP/M.6276 — AIF VII Euro Holdings/Ascometal sendes til Kommissionen pr. fax (+32 22964301), pr. e-mail til COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu eller pr. brev til følgende adresse:

Europa-Kommissionen
Generaldirektoratet for Konkurrence
Registreringskontoret for Fusioner
J-70
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ EUT L 24 af 29.1.2004, s. 1 (»EF-Fusionsforordningen«).

⁽²⁾ EUT C 56 af 5.3.2005, s. 32 (»Meddelelsen om en forenklet procedure«).

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2011/C 216/10	Medlemsstaternes oplysninger om statsstøtte, der ydes i henhold til Kommissionens forordning (EF) nr. 1857/2006 om anvendelse af traktatens artikel 87 og 88 på statsstøtte til små og mellemstore virksomheder, der beskæftiger sig med produktion af landbrugsprodukter, og om ændring af forordning (EF) nr. 70/2001	29
2011/C 216/11	Bekendtgørelse fra Kommissionen i henhold til artikel 16, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1008/2008 om fælles regler for driften af lufttrafiktjenester i Fællesskabet — Forpligtelse til offentlig tjeneste vedrørende ruteflyvning ⁽¹⁾	31

V Øvrige meddelelser

PROCEDURER VEDRØRENDE GENNEMFØRELSEN AF KONKURRENCEPOLITIKKEN

Europa-Kommissionen

2011/C 216/12	Anmeldelse af en planlagt fusion (Sag COMP/M.6313 — Ashland/International Specialty Products) ⁽¹⁾	32
2011/C 216/13	Anmeldelse af en planlagt fusion (Sag COMP/M.6276 — AIF VII Euro Holdings/Ascometal) — Behandles eventuelt efter den forenklede procedure ⁽¹⁾	33

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

ABONNEMENTSPRISER 2011 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 100 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig dvd	22 officielle EU-sprog	1 200 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	770 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ dvd	22 officielle EU-sprog	400 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, dvd, 1 udgave pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	300 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én dvd.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Salg og abonnementer

Betalingsabonnementer på diverse tidsskrifter, som f.eks. *Den Europæiske Unions Tidende*, kan købes gennem vore salgsagenter. Listen over salgsagenterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA